

SÉANCE DU JEUDI 26 OCTOBRE 1995

VERGADERING VAN DONDERDAG 26 OKTOBER 1995

SOMMAIRE :

EXCUSÉS :

Page 142.

COMMUNICATIONS :

Page 142.

1. Conférence intergouvernementale de 1996.
2. Parlement européen.
3. Cour d'arbitrage.
4. Conseil central de l'économie.
5. Allocations aux handicapés.
6. Emploi des langues à l'armée.
7. Constitution d'assemblées.

COMPOSITION DE COMMISSIONS :

Page 144.

PÉTITIONS :

Page 144.

DÉMISSION D'UN SÉNATEUR :

Page 144.

VÉRIFICATION DES POUVOIRS ET PRESTATION DE SERMENT :

Orateur : **M. Bock**, rapporteur, p. 144.

PROPOSITIONS (Prise en considération) :

Pages 145 et 157.

MM. Verreycken et Buelens. — Proposition de loi insérant un article 383*bis* dans le Code pénal et un article 82*bis* dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, en vue de réprimer la production, la diffusion et la possession d'images ressortissant à la pornographie infantine.

INHOUDSOPGAVE :

VERONTSCHULDIGD :

Bladzijde 142.

MEDEDELINGEN :

Bladzijde 142.

1. Intergouvernementele Conferentie van 1996.
2. Europees Parlement.
3. Arbitragehof.
4. Centrale Raad voor het bedrijfsleven.
5. Uitkeringen aan gehandicapten.
6. Gebruik der talen bij het leger.
7. Samenstelling van assemblées.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES :

Bladzijde 144.

VERZOEKSCRIFTEN :

Bladzijde 144.

ONTSLAG VAN EEN SENATOR :

Bladzijde 144.

ONDERZOEK VAN GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING :

Spreker : **de heer Bock**, rapporteur, blz. 144.

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming) :

Bladzijden 145 en 157.

De heren Verreycken en Buelens. — Wetsvoorstel houdende invoeging van een artikel 383*bis* in het Strafwetboek en van een artikel 82*bis* in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, strekkende tot het bestraffen van de aanmaak, de verspreiding en het bezit van kinderpornografische voorstellingen.

M. Anciaux et consorts. — Proposition de loi modifiant les articles 335 et 358 du Code civil en ce qui concerne les effets de la filiation et de l'adoption.

Mme Delcourt-Pêtre. — Proposition de loi modifiant l'article 12 de l'arrêté royal n° 34 du 20 juillet 1967 relatif à l'occupation de travailleurs de nationalité étrangère.

M. Boutmans. — Proposition de loi élargissant le droit de codécision du patient par l'institution d'une déclaration de volonté relative au traitement.

Mme Lizin. — Proposition de loi visant au contrôle de l'application des résolutions de la Conférence mondiale sur les femmes réunie à Pékin du 4 au 14 septembre 1995.

MM. Daras et Boutmans. — Proposition de loi portant modifications de la loi provinciale du 30 avril 1836 et de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales.

M. Anciaux. — Proposition de résolution relative à la détention et à l'usage des armes laser aveuglantes.

M. Monfils et consorts. — Proposition tendant à insérer dans le Règlement du Sénat un article 77bis, instituant un Comité d'avis pour l'égalité des chances dans l'exercice des droits économiques et sociaux.

M. Boutmans et consorts. — Proposition de modification de l'article 18 du Règlement du Sénat.

Vote, p. 157.

NOMINATION DES DÉLÉGUÉS À L'ASSEMBLÉE PARLEMENTAIRE DU CONSEIL DE L'EUROPE ET À L'ASSEMBLÉE DE L'UNION DE L'EUROPE OCCIDENTALE:

Page 145.

CONSEIL INTERPARLEMENTAIRE CONSULTATIF DE BENELUX:

Page 145.

PRÉSENTATION D'UN CONSEILLER D'ÉTAT:

Page 146.

QUESTIONS ORALES:

Question orale de M. Hatry au Premier ministre sur «l'attribution exclusive, à des firmes installées dans les provinces flamandes, des marchés publics relatifs à l'aménagement du *Vlaamse Raad* à Bruxelles».

Orateurs: **M. Hatry, M. Van Rompuy**, Vice-Premier ministre et ministre du Budget, p. 146.

Question orale de M. Anciaux au Vice-Premier ministre et ministre du Budget sur «la 'sanction' dont semble faire l'objet un inspecteur général des Finances pour avoir apporté du zèle à l'exécution de ses missions».

Orateurs: **M. Anciaux, M. Van Rompuy**, Vice-Premier ministre et ministre du Budget, p. 147.

Question orale de M. Bourgeois au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «la non-exécution par la France des Accords de Schengen».

Orateurs: **M. Bourgeois, M. Vande Lanotte**, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 148.

De heer Anciaux c.s. — Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 335 en 358 van het Burgerlijk Wetboek inzake de gevolgen van de afstamming en de adoptie.

Mevrouw Delcourt-Pêtre. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 12 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit.

De heer Boutmans. — Wetsvoorstel strekkende tot de vergroting van het medebeslissingsrecht van de patiënt via de invoering van een behandelingsbeschikking.

Mevrouw Lizin. — Wetsvoorstel strekkende tot controle op de toepassing van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad.

De heren Daras en Boutmans. — Wetsvoorstel tot wijziging van de provinciewet van 30 april 1836 en van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen.

De heer Anciaux. — Voorstel van resolutie betreffende het bezit en het gebruik van blindmakende laserwapens.

De heer Monfils c.s. — Voorstel tot invoering in het Reglement van de Senaat van een artikel 77bis, houdende oprichting van een Adviescomité voor gelijke kansen bij de uitoefening van de economische en sociale rechten.

De heer Boutmans c.s. — Voorstel tot wijziging van artikel 18 van het Reglement van de Senaat.

Stemming, blz. 157.

BENOEMING VAN DE AFGEVAARDIGDEN BIJ DE PARLEMENTAIRE VERGADERING VAN DE RAAD VAN EUROPA EN BIJ DE VERGADERING VAN DE WEST-EUROPESE UNIE:

Bladzijde 145.

RAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE BENELUX-RAAD:

Bladzijde 145.

BENOEMING VAN EEN STAATSRaad:

Bladzijde 146.

MONDELINGE VRAGEN:

Mondelinge vraag van de heer Hatry aan de Eerste minister over «de exclusieve toewijzing van de overheidsopdrachten voor het gebouw van de Vlaamse Raad te Brussel aan firma's die gevestigd zijn in de Vlaamse provincies».

Sprekers: **de heer Hatry, de heer Van Rompuy**, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, blz. 146.

Mondelinge vraag van de heer Anciaux aan de Vice-Eerste minister en minister van Begroting over «de strafsanctie voor een inspecteur-generaal van Financiën wegens zijn ijverige uitoefening van zijn opdrachten».

Sprekers: **de heer Anciaux, de heer Van Rompuy**, Vice-Eerste minister en minister van Begroting, blz. 147.

Mondelinge vraag van de heer Bourgeois aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de niet-uitvoering door Frankrijk van het Schengenakkoord».

Sprekers: **de heer Bourgeois, de heer Vande Lanotte**, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 148.

Question orale de Mme de Bethune au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «le maintien de Mme Omar-Joele dans la zone de transit de Zaventem».

Orateurs: **M. Verreycken, M. le Président, Mme de Bethune, M. Vande Lanotte**, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 149.

Question orale de Mme Dardenne au ministre des Affaires étrangères sur «la Conférence de révision des Nations unies sur la Convention internationale de 1980 sur la limitation de l'usage des armes qui peuvent avoir des effets traumatiques excessifs».

Question orale de M. Lallemand au ministre des Affaires étrangères sur «la Conférence de révision de la Convention des Nations unies du 10 octobre 1980 sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques qui peuvent être considérées comme produisant des effets traumatiques, excessifs ou comme frappant sans discrimination».

Orateurs: **Mme Dardenne, M. Lallemand, M. Derycke**, ministre des Affaires étrangères, p. 150.

Question orale de M. Destexhe au ministre des Affaires étrangères sur «le déménagement éventuel de la NACISA à La Haye».

Orateurs: **M. Destexhe, M. Derycke**, ministre des Affaires étrangères, p. 151.

Question orale de M. Vergote au ministre de la Justice sur «l'autorisation des jackpots dans les casinos».

Orateurs: **M. Vergote, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 152.

Question orale de M. Boutmans au ministre de la Justice sur «l'absence de droit des détenus de correspondre avec des parlementaires, des gouverneurs et des bourgmestres».

Orateurs: **M. Boutmans, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 153.

Question orale de Mme Leduc au ministre de la Justice sur «l'inquiétude des parents qui savent que leurs enfants disparus ont eu des contacts avec des membres de sectes actives en Belgique ou à l'étranger».

Orateurs: **Mme Leduc, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 153.

Question orale de Mme Dardenne au ministre de la Défense nationale sur «la destruction du stock belge des mines anti-personnel».

Orateurs: **Mme Dardenne, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 154.

Question orale de M. Mahoux au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur «la campagne du Haut Commissariat pour les réfugiés concernant la scolarisation dans les camps de réfugiés rwandais au Zaïre».

Orateurs: **M. Mahoux, M. Moreels**, secrétaire d'État à la Coopération au Développement, p. 156.

MOTION D'ORDRE:

Orateurs: **M. Verreycken, M. le Président**, p. 147.

ORDRE DES TRAVAUX:

Pages 156 et 157.

Mondelinge vraag van mevrouw de Bethune aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de vasthouding van mevrouw Omar-Joele in de transitzone in Zaventem».

Sprekers: **de heer Verreycken, de Voorzitter, mevrouw de Bethune, de heer Vande Lanotte**, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 149.

Mondelinge vraag van mevrouw Dardenne aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de VN-Conferentie over de herziening van het Internationaal Verdrag van 1980 inzake de beperking op het gebruik van wapens die buitensporig leed kunnen veroorzaken».

Mondelinge vraag van de heer Lallemand aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de Conferentie over de herziening van het VN-Verdrag van 10 oktober 1980 inzake het verbod op of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht kunnen worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben».

Sprekers: **mevrouw Dardenne, de heer Lallemand, de heer Derycke**, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 150.

Mondelinge vraag van de heer Destexhe aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de eventuele verhuizing van NACISA naar Den Haag».

Sprekers: **de heer Destexhe, de heer Derycke**, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 151.

Mondelinge vraag van de heer Vergote aan de minister van Justitie over «het toelaten van jackpots in de casino's».

Sprekers: **de heer Vergote, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 152.

Mondelinge vraag van de heer Boutmans aan de minister van Justitie over «het ontbrekende recht van gedetineerden om te corresponderen met parlementsleden, gouverneurs en burgemeesters».

Sprekers: **de heer Boutmans, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 153.

Mondelinge vraag van mevrouw Leduc aan de minister van Justitie over «de verontruste familieleden van verdwenen kinderen en jongeren van wie geweten is dat zij contacten hadden met leden van in België of in het buitenland actief zijnde sekten».

Sprekers: **mevrouw Leduc, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 153.

Mondelinge vraag van mevrouw Dardenne aan de minister van Landsverdediging over «de vernietiging van de Belgische voorraad anti-personenmijnen».

Sprekers: **mevrouw Dardenne, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 154.

Mondelinge vraag van de heer Mahoux aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de campagne van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen ten voordele van het onderwijs in de Ruandese vluchtelingenkampen in Zaïre».

Sprekers: **de heer Mahoux, de heer Moreels**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, blz. 156.

MOTIE VAN ORDE:

Sprekers: **de heer Verreycken, de Voorzitter**, blz. 147.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijden 156 en 157.

NOMINATION D'UN MEMBRE SUPPLÉANT (N.) DU
COLLÈGE DE RECRUTEMENT DES MAGISTRATS :

Page 156.

Résultat du scrutin, p. 158.

PROPOSITIONS (Dépôt) :

Page 158.

M. Mahoux. — Proposition de loi relative aux examens médicaux dans le cadre des relations de travail.**M. Anciaux.** — Proposition de loi modifiant les articles 1er et 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.**MM. Daras et Boutmans.** — Proposition de loi portant modifications de la loi provinciale du 30 avril 1836 et de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales.**M. Boutmans.** — Proposition de loi instaurant la responsabilité pénale des personnes morales et prescrivant des sanctions adaptées applicables à celles-ci en cas d'infraction.**M. Boutmans et Mme Dardenne.** — Proposition de loi tendant à améliorer la situation des victimes de violences, et particulièrement de violences sexuelles.**M. Weyts :**

a) Proposition de loi modifiant les articles 12 et 253 du Code des impôts sur les revenus 1992, en ce qui concerne l'exonération du précompte immobilier;

b) Proposition de loi visant à promouvoir l'emploi dans le secteur horeca.

M. Caluwé. — Proposition de loi insérant un article 263bis dans la nouvelle loi communale.**M. Foret.** — Proposition de loi insérant un article 331ter dans le Code pénal afin de réprimer davantage la violence et les débordements des spectateurs lors de manifestations sportives et notamment de matches de football.**MM. Jonckheer et Boutmans.** — Proposition de résolution visant à ouvrir un large débat public sur les enjeux économiques, sociaux, culturels et démocratiques liés à la société de l'information et en particulier aux autoroutes de l'information.**M. Monfils.** — Proposition tendant à insérer dans le Règlement du Sénat un article 77bis, instituant un Comité d'avis pour l'égalité des chances dans l'exercice des droits économiques et sociaux.**M. Boutmans.** — Proposition de modification de l'article 18 du Règlement du Sénat.

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Dépôt) :

Page 159.

M. Loones au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «la crise aigüe dans la pêche maritime flamande et les mesures à court terme».**M. Vergote** au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «la crise dans le secteur horticole».BENOEMING VAN EEN PLAATSVERVANGEND LID (N.)
VAN HET WERVINGSCOLLEGE DER MAGISTRATEN :

Bladzijde 156.

Uitslag van de geheime stemming, blz. 158.

VOORSTELLEN (Indiening) :

Bladzijde 158.

De heer Mahoux. — Wetsvoorstel betreffende de medische onderzoeken die in het kader van arbeidsverhoudingen worden uitgevoerd.**De heer Anciaux.** — Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 1 en 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.**De heren Daras en Boutmans.** — Wetsvoorstel tot wijziging van de provinciewet van 30 april 1836 en van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen.**De heer Boutmans.** — Wetsvoorstel tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, met aangepaste bedrijfsstraffen.**De heer Boutmans en mevrouw Dardenne.** — Wetsvoorstel strekkende tot de verbetering van de situatie van slachtoffers van gewelddelicten, inzonderheid van seksueel geweld.**De heer Weyts :**

a) Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 12 en 253 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 inzake de vrijstelling van de onroerende voorheffing;

b) Wetsvoorstel ter bevordering van de tewerkstelling in de horecasector.

De heer Caluwé. — Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 263bis in de nieuwe gemeentewet.**De heer Foret.** — Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 331ter in het Strafwetboek ten einde het geweld en het wangedrag van de toeschouwers tijdens sportmanifestaties en inzonderheid tijdens voetbalwedstrijden strenger te bestraffen.**De heren Jonckheer en Boutmans.** — Voorstel van resolutie strekkende tot het openen van een breed maatschappelijk debat over de economische, maatschappelijke, culturele en democratische uitdagingen van de informatie-maatschappij en in het bijzonder van de informatie-snelweg.**De heer Monfils.** — Voorstel tot invoeging in het Reglement van de Senaat van een artikel 77bis, houdende oprichting van een Adviescomité voor gelijke kansen bij de uitoefening van de economische en sociale rechten.**De heer Boutmans.** — Voorstel tot wijziging van artikel 18 van het Reglement van de Senaat.

VRAGEN OM UITLEG (Indiening) :

Bladzijde 159.

De heer Loones tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de acute crisis in de Vlaamse zeevisserij en de maatregelen op korte termijn».**De heer Vergote** tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de crisis in de tuinbouwsector».

Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre de l'Emploi et du Travail sur «le contournement de la législation en vigueur relative aux ALE».

Mme Mayence-Goossens au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur «les résultats de son récent voyage au Rwanda».

M. Anciaux au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur «les entraves apportées à l'enquête de l'équipe d'inspection de la Coopération au Développement».

M. Goris au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les initiatives consistant en la création de gardes civiles».

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke tot de minister van Werkstelling en Arbeid over «de omzeiling van de vigerende wetgeving inzake PWA's».

Mevrouw Mayence-Goossens tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de resultaten van zijn recente reis naar Ruanda».

De heer Anciaux tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de belemmering van het onderzoek van het OSI-team».

De heer Goris tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de burgerwachtinitiatieven».

PRÉSIDENCE DE M. SWAELEN, PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 15 m.
De vergadering wordt geopend om 15 h 15 m.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

Mme Milquet, empêchée; MM. Coveliers et Hostekint, en mission à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Milquet, belet; de heren Coveliers en Hostekint, met opdracht in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Conférence intergouvernementale de 1996

Intergouvernementele Conferentie van 1996

M. le Président. — Le Gouvernement a déposé sur le Bureau du Sénat la Note de politique du Gouvernement au Parlement concernant la Conférence intergouvernementale de 1996.

De Regering heeft bij de Senaat ingediend de Beleidsnota van de Regering aan het Parlement in verband met de Intergouvernementele Conferentie van 1996.

Cette note a été renvoyée au Comité d'avis fédéral chargé de questions européennes.

Deze nota werd verwezen naar het Federaal Adviescomité voor Europese aangelegenheden.

Parlement européen — Europees Parlement

M. le Président. — Par lettre du 24 octobre 1995, le président du Parlement européen a transmis au Sénat:

a) Une résolution sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion de l'accord de coopération entre l'Union européenne et la république d'Afrique du Sud;

Bij brief van 24 oktober 1995 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden:

a) Een resolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de toekomstige economische en handelsbetrekkingen tussen Zuid-Afrika en de Europese Unie;

b) Une résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil concernant l'approbation par la Communauté européenne de la Convention sur le commerce des céréales et de la Convention relative à l'aide alimentaire, constituant l'Accord international sur les céréales de 1995 (procédure de consultation);

b) Een wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de goedkeuring door de Europese Gemeenschap van het Graanhandelsverdrag en het Voedselhulpverdrag, die samen de Internationale Graanovereenkomst 1995 vormen (raadplegingsprocedure);

c) Une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion du protocole relatif à la coopération financière et technique entre la Communauté européenne et la république de Chypre (procédure de l'avis conforme);

c) Een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een protocol inzake de financiële en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de republiek Cyprus (instemmingsprocedure);

d) Une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion du protocole relatif à la coopération financière et technique entre la Communauté européenne et la république de Malte (procédure de l'avis conforme);

d) Een wetgevingsresolutie inzake het voorstel voor een besluit van de Raad tot sluiting van het protocol inzake de financiële en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de republiek Malta (instemmingsprocedure);

e) Une résolution sur la communication de la Commission au Parlement européen et au Conseil intitulée: «La croissance économique et l'environnement: quelques implications pour la politique économique»;

e) Een resolutie over de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad inzake: «Economische groei en milieu: enkele implicaties voor het economische beleid»;

f) Une résolution sur le risque d'accident grave engendré par le redémarrage du réacteur n° 1 de la centrale nucléaire bulgare de Kozloduy;

f) Een resolutie over het gevaar van een ernstig ongeluk na het opnieuw opstarten van reactor 1 van de Bulgaarse kerncentrale van Kozloduy;

g) Une résolution sur la communication de la Commission au Conseil et au Parlement européen relative à la coordination entre la Communauté et les États membres dans le domaine des actions d'éducation et de formation dans les pays en voie de développement;

g) Een resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de coördinatie tussen de Gemeenschap en de lidstaten met betrekking tot onderwijs en scholingsacties in de ontwikkelingslanden;

h) Une résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion d'un accord de coopération dans le domaine de l'enseignement supérieur et de l'enseignement et de la formation professionnels entre la Communauté européenne et les États-Unis d'Amérique (procédure de consultation);

h) Een wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst inzake samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika op het gebied van het hoger onderwijs, het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding (raadplegingsprocedure);

i) Une résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion d'un accord entre la Communauté européenne et le Canada établissant un programme de coopération dans le domaine de l'enseignement supérieur et de la formation professionnelle (procédure de consultation),

i) Een wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst inzake samenwerking op het gebied van het hoger onderwijs en de beroepsopleiding tussen de Europese Gemeenschap en Canada (raadplegingsprocedure),

adoptées au cours de la période de session du 9 au 13 octobre 1995.

aangenomen tijdens de vergaderperiode van 9 tot en met 13 oktober 1995.

— Renvoi à la commission des Affaires étrangères.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Cour d'arbitrage — Arbitragehof

M. le Président. — En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. L'arrêt n° 69/95, rendu le 17 octobre 1995, en cause de la demande de suspension des articles 16, 17 et 29 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 27 avril 1995 relative aux services de taxis et aux services de location de voitures avec chauffeur, introduite par la SA AD-Limousines (numéro du rôle 887);

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. Het arrest nr. 69/95 uitgesproken op 17 oktober 1995, in zake de vordering tot schorsing van de artikelen 16, 17 en 29 van de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur, ingesteld door de NV AD-Limousines (rolnummer 887);

2. L'arrêt n° 70/95, rendu le 17 octobre 1995, en cause de la question préjudicielle relative aux articles 37ter et 101 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, posée par la Cour du travail de Gand (numéro du rôle 791).

2. Het arrest nr. 70/95 uitgesproken op 17 oktober 1995, in zake de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 37ter en 101 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, gesteld door het Arbeidshof te Gent (rolnummer 791).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

Conseil central de l'économie

Centrale Raad voor het bedrijfsleven

M. le Président. — Par dépêche du 13 octobre 1995, le président du Conseil central de l'économie a transmis au Président du Sénat l'avis relatif aux modalités de perception et de contrôle de l'écotaxe.

Bij dienstbrief van 13 oktober 1995 heeft de voorzitter van de Centrale Raad voor het bedrijfsleven aan de Voorzitter van de Senaat overgemaakt, het advies betreffende de wijze van heffing en controle van de milieubelasting.

— Dépôt au greffe.

Neergelegd ter griffie.

Allocations aux handicapés

Uitkeringen aan gehandicapten

M. le Président. — Par lettre du 24 octobre 1995, le secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement a renvoyé au Président du Sénat, le rapport annuel 1994 de la direction générale des allocations aux handicapés.

Bij brief van 24 oktober 1995 heeft de staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu aan de Voorzitter van de Senaat overgezonden, het jaarverslag 1994 van de algemene directie van de uitkeringen aan gehandicapten.

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Emploi des langues à l'armée

Gebruik der talen bij het leger

M. le Président. — Par lettre du 17 octobre 1995, le ministre de la Défense nationale a transmis au Président du Sénat, en application de l'article 32 de la loi du 30 juillet 1938 concernant l'usage des langues à l'armée, le rapport sur l'application de ladite loi durant l'année 1994.

Bij brief van 17 oktober 1995 heeft de minister van Landsverdediging, met toepassing van artikel 32 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, aan de Voorzitter van de Senaat overgezonden, het verslag met betrekking tot de toepassing van bovengenoemde wet gedurende het jaar 1994.

— Dépôt au greffe.

Neergelegd ter griffie.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au ministre de la Défense.

Van deze mededeling wordt aan de minister van Landsverdediging akte gegeven.

Constitution d'assemblées — Samenstelling van assemblies

M. le Président. — Par messages du 17 octobre 1995, le Conseil de la Communauté française et le *Vlaamse Raad* ont fait connaître au Sénat qu'ils se sont constitués en leurs séances de ce jour.

Bij boodschappen van 17 oktober 1995 hebben de Vlaamse Raad en de *Conseil de la Communauté française* aan de Senaat laten weten dat zij zich ter vergadering van die dag geconstitueerd hebben.

Par ailleurs, par messages du 18 octobre 1995, le Conseil régional wallon et le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale ont aussi connu au Sénat qu'ils se sont constitués en leurs séances de ce jour.

Bovendien hebben de *Conseil régional wallon* en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad bij boodschappen van 18 oktober 1995 ook aan de Senaat laten weten dat zij zich ter vergadering van die dag geconstitueerd hebben.

Ensuite, l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune a fait connaître au Sénat, par message du 19 octobre 1995, qu'elle s'est constituée en sa séance de ce jour.

Vervolgens heeft de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bij boodschap van 19 oktober 1995 aan de Senaat laten weten dat zij zich ter vergadering van die dag geconstitueerd heeft.

Finale­ment, par messages du 20 octobre 1995, l'Assemblée de la Commission communautaire française et le *Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie* ont fait connaître qu'ils se sont constitués en leurs séances de ce jour.

Tenslotte hebben de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en l'*Assemblée de la Commission communautaire française* bij boodschappen van 20 oktober 1995, laten weten dat zij zich ter vergadering van die dag geconstitueerd hebben.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modifications

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen

M. le Président. — Le Bureau est saisi de demandes tendant à modifier la composition de certaines commissions :

1° À la commission des Affaires institutionnelles :

Mme Bribosia-Picard remplacerait M. Bouchat comme membre suppléant ;

Bij het Bureau zijn voorstellen ingediend tot wijziging van de samenstelling van sommige commissies :

1° In de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden :

Zou mevrouw Bribosia-Picard de heer Bouchat als plaatsvervangend lid vervangen ;

2° À la commission de la Justice :

Mme Bribosia-Picard remplacerait M. Nothomb comme membre suppléant ;

2° In de commissie voor de Justitie :

Zou mevrouw Bribosia-Picard de heer Nothomb als plaatsvervangend lid vervangen ;

3° À la commission des Affaires étrangères :

Mme Bribosia-Picard remplacerait M. Philippe Charlier comme membre effectif ; M. Philippe Charlier remplacerait M. Bouchat comme membre suppléant et M. Nothomb remplacerait M. Chantraine comme membre suppléant ;

3° In de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden :

Zou mevrouw Bribosia-Picard de heer Philippe Charlier vervangen als effectief lid ; zou de heer Philippe Charlier de heer Bouchat als plaatsvervangend lid vervangen en zou de heer Nothomb de heer Chantraine als plaatsvervangend lid vervangen ;

4° À la commission des Finances et des Affaires économiques :

M. Philippe Charlier remplacerait Mme Milquet comme membre effectif ; Mme Bribosia-Picard remplacerait M. Bouchat comme membre suppléant et Mme Milquet remplacerait M. Philippe Charlier comme membre suppléant ;

4° In de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden :

Zou de heer Philippe Charlier mevrouw Milquet vervangen als effectief lid ; zou mevrouw Bribosia-Picard de heer Bouchat als plaatsvervangend lid vervangen en zou mevrouw Milquet de heer Philippe Charlier als plaatsvervangend lid vervangen ;

5° À la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives :

Mme Bribosia-Picard deviendrait membre suppléant ;

5° In de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden :

Zou mevrouw Bribosia-Picard plaatsvervangend lid worden ;

6° À la commission des Affaires sociales :

Mme Bribosia-Picard remplacerait Mme Willame-Boonen comme membre suppléant.

6° In de commissie voor de Sociale Aangelegenheden :

Zou mevrouw Bribosia-Picard mevrouw Willame-Boonen als plaatsvervangend lid vervangen.

Pas d'opposition ?

Geen bezwaar ?

Il en sera donc ainsi.

Dan is aldus besloten.

VERZOEKSCRIFTEN — PÉTITIONS

De Voorzitter. — Bij verzoekschrift uit Herent zendt de burgemeester een motie over tegen het hervatten van kernproeven.

Par pétition établie à Herent, le bourgmestre transmet une motion contre la reprise des essais nucléaires.

Zelfde verzoekschrift uitgaande van de gemeenten Borsbeek en Lint.

Même pétition émanant des communes de Borsbeek et Lint.

Bij verzoekschrift uit Zwijndrecht zendt de burgemeester een motie « spoorwegbeleid » over.

Par pétition établie à Zwijndrecht, le bourgmestre transmet une motion « politique ferroviaire ».

— Neergelegd ter griffie.

Dépôt au greffe.

DÉMISSION D'UN SÉNATEUR

ONTSLAG VAN EEN SENATOR

M. le Président. — Par lettre du 25 octobre 1995, M. Philippe Monfils, désigné comme sénateur de Communauté, m'a fait savoir qu'il renonce à son mandat à partir de ce jour.

Bij brief van 25 oktober 1995 heeft de heer Philippe Monfils, aangewezen als gemeenschapssenator, mij laten weten dat hij met ingang van diezelfde datum van zijn mandaat afziet.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

VÉRIFICATION DES POUVOIRS ET PRESTATION DE SERMENT

ONDERZOEK VAN GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING

M. le Président. — Le Sénat est saisi du dossier de M. Pierre Hazette, désigné comme sénateur, en remplacement de M. Philippe Monfils, démissionnaire.

Bij de Senaat is het dossier aanhangig van de heer Pierre Hazette, aangewezen als gemeenschapssenator ter vervanging van de heer Philippe Monfils die ontslag heeft genomen.

Le Bureau vient de se réunir pour la vérification des pouvoirs de M. Pierre Hazette.

Het Bureau is zopas bijeengekomen om de geloofsbrieven van de heer Pierre Hazette te onderzoeken.

Je vous propose d'entendre immédiatement le rapport du Bureau.

Ik stel u voor onmiddellijk het verslag van het Bureau te horen.

Je prie donc M. Bock, rapporteur, de donner lecture du rapport du Bureau.

Dan verzoek ik de heer Bock, rapporteur, kennis te geven van het verslag van het Bureau.

M. Bock (PRL), rapporteur. — Monsieur le Président, le Bureau a pris connaissance de la désignation effectuée le 25 octobre dernier par le groupe PRL-FDF du Conseil de la Communauté française, en application de l'article 211, paragraphe 7, du Code électoral, afin de pourvoir au remplacement de M. Philippe Monfils, démissionnaire.

Il a constaté que la liste transmise au greffier du Sénat est signée par la majorité des membres du groupe concerné.

En ce qui concerne la vérification des pouvoirs proprement dite, le Bureau estime cette procédure superflète dans la mesure où cette vérification a déjà été effectuée précédemment par le conseil compétent.

Le Bureau vous propose dès lors l'admission de M. Pierre Hazette comme membre du Sénat.

M. le Président. — Personne ne demandant la parole, je mets aux voix les conclusions de ce rapport.

Daar niemand het woord vraagt, breng ik de conclusie van dit verslag in stemming.

— Les conclusions, mises aux voix par assis et levé, sont adoptées.

De conclusie, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

M. le Président. — Je prie M. Hazette de prêter le serment constitutionnel.

M. Hazette (PRL-FDF). — Je jure d'observer la Constitution.

M. le Président. — Je donne acte à M. Hazette de sa prestation de serment et le déclare installé dans sa fonction de sénateur. (*Applaudissements unanimes.*)

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U hebt de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieve mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, het is een oude traditie in de Senaat dat 99,99 pct. van de ingediende wetsvoorstellen in overweging worden genomen, en wij steunen

uiteraard die traditie. Deze bijna automatische inoverwegingneming berust op afspraken tussen de politieke fracties, op een in de Senaat gangbaar gewoonterecht.

Door de houding van de voorzitter van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden zijn deze afspraken en gewoonterechtelijke geplogenheden totaal verdwenen. Ik vraag bijgevolg de naamstemming over elk van de voorstellen die in overweging moeten worden genomen.

De Voorzitter. — Dames en heren, als gevolg van de vraag van de heer Verreycken, zullen wij straks stemmen over de inoverwegingneming van de voorstellen.

NOMINATION DES DÉLÉGUÉS À L'ASSEMBLÉE PARLEMENTAIRE DU CONSEIL DE L'EUROPE ET À L'ASSEMBLÉE DE L'UNION DE L'EUROPE OCCIDENTALE

BENOEMING VAN DE AFGEVAARDIGDEN BIJ DE PARLEMENTAIRE VERGADERING VAN DE RAAD VAN EUROPA EN BIJ DE VERGADERING VAN DE WESTEUROPESE UNIE

M. le Président. — Le Sénat doit procéder maintenant à la nomination de trois délégués effectifs et de quatre délégués suppléants de la délégation belge à l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe et à l'Assemblée de l'Union de l'Europe occidentale.

De Senaat moet thans overgaan tot de benoeming van drie leden en vier plaatsvervangers bij de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa en de Vergadering van de Westeuropese Unie.

J'ai reçu les candidatures suivantes :

Délégués effectifs : MM. Staes, Urbain et Goovaerts ;

Délégués suppléants : Mme Maximus, MM. De Decker, Nothomb et Weyts.

Ik heb de volgende kandidaturen ontvangen :

Afgevaardigden : de heren Staes, Urbain en Goovaerts ;

Plaatsvervangende afgevaardigden : mevrouw Maximus, de heren De Decker, Nothomb en Weyts.

Le nombre des candidats étant égal au nombre de mandats à conférer, je déclare élus les sénateurs, dont je viens de donner les noms, respectivement en qualité de délégués effectifs et de délégués suppléants à l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe et à l'Assemblée de l'Union de l'Europe occidentale.

Aangezien het aantal kandidaten gelijk is aan het aantal te begeven mandaten, verklaar ik de senatoren, die ik zoëven heb vernoemd, voor verkozen, respectievelijk als vaste afgevaardigden en als plaatsvervangende afgevaardigden bij de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa en bij de Assemblée van de Westeuropese Unie.

Il en sera donné connaissance au ministre des Affaires étrangères et aux présidents des deux assemblées européennes.

Hiervan zal kennis worden gegeven aan de minister van Buitenlandse Zaken en aan de voorzitters van beide Europese vergaderingen.

CONSEIL INTERPARLEMENTAIRE CONSULTATIF DE BENELUX

RAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE BENELUXRAAD

M. le Président. — La modification suivante est proposée dans la composition de la délégation du Sénat au Conseil interparlementaire consultatif de Benelux :

De volgende wijziging wordt voorgesteld in de samenstelling van de Senaatsafvaardiging bij de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad :

Membre suppléant : Mme Bribosia-Picard, en remplacement de M. Bouchat.

Plaatsvervangend lid: mevrouw Bribosia-Picard, ter vervanging van de heer Bouchat.

Pas d'opposition? Je proclame donc Mme Bribosia-Picard membre suppléante du Conseil interparlementaire consultatif de Benelux.

Geen bezwaar? Dan verklaar ik mevrouw Bribosia-Picard verkozen tot plaatsvervangend lid van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

Il sera donné connaissance de cette désignation au président dudit conseil.

Van deze benoeming zal kennis worden gegeven aan de voorzitter van bedoelde raad.

BENOEMING VAN EEN STAATSRaad

PRÉSENTATION D'UN CONSEILLER D'ÉTAT

De Voorzitter. — Dames en heren, bij brief van 4 oktober 1995 brengt de eerste voorzitter van de Raad van State ter kennis van de Senaat dat de Algemene Vergadering van de raad, tijdens haar openbare zitting van 3 oktober 1995, overeenkomstig artikel 70 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is overgegaan tot het opmaken van een drievoudige lijst van kandidaten voorgedragen in het vooruitzicht van de benoeming tot de plaats van staatsraad (N.) die vacant is geworden.

Par lettre du 4 octobre 1995, le premier président du Conseil d'État porte à la connaissance du Sénat qu'en son audience publique du 3 octobre 1995, l'Assemblée générale de ce conseil a procédé, conformément à l'article 70 des lois coordonnées sur le Conseil d'État, à l'établissement d'une liste triple de candidats présentés en vue de la nomination à une place de conseiller d'État (N.) devenue vacante.

Het behoort de Senaat, overeenkomstig datzelfde artikel 70, § 1, over te gaan tot het voordragen van de kandidaten voor dit vacante ambt van staatsraad.

Il appartient au Sénat, en vertu de cet article 70, § 1er, de procéder à la présentation des candidats pour cette place vacante de conseiller d'État.

Werden door de Raad van State voorgedragen:

Ont été présentés par le Conseil d'État:

Eerste kandidaat: de heer André Vandendriessche, eerste auditeur in de Raad van State.

Premier candidat: M. André Vandendriessche, premier auditeur au Conseil d'État.

Tweede kandidaat: de heer Jan Smets, referendaris bij het Arbitragehof.

Deuxième candidat: M. Jan Smets, référendaire à la Cour d'arbitrage.

Derde kandidaat: de heer Johan Lust, auditeur in de Raad van State.

Troisième candidat: M. Johan Lust, auditeur au Conseil d'État.

Een oproep tot kandidaten werd gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 17 oktober 1995.

Un appel aux candidats a été publié dans le *Moniteur belge* du 17 octobre 1995.

De termijn waarbinnen de kandidaturen moeten worden ingediend wordt op 30 oktober 1995 afgesloten.

Le délai dans lequel les candidatures doivent être introduites sera clos le 30 octobre 1995.

Ik stel u voor tot de stemmingen met het oog op het opmaken van de lijsten van de kandidaten, in de loop van een volgende openbare vergadering over te gaan.

Je vous propose de procéder aux scrutins en vue de l'établissement de la liste des candidats au cours d'une séance publique qui suivra.

Geen bezwaar?

Pas d'opposition?

Dan is aldus besloten.

Il en sera donc ainsi.

QUESTION ORALE DE M. HATRY AU PREMIER MINISTRE SUR «L'ATTRIBUTION EXCLUSIVE, À DES FIRMES INSTALLÉES DANS LES PROVINCES FLAMANDES, DES MARCHÉS PUBLICS RELATIFS À L'AMÉNAGEMENT DU VLAAMSE RAAD À BRUXELLES»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HATRY AAN DE EERSTE MINISTER OVER «DE EXCLUSIEVE TOEWIJZING VAN DE OVERHEIDSOPDRACHTEN VOOR HET GEBOUW VAN DE VLAAMSE RAAD TE BRUSSEL AAN FIRMA'S DIE GEVESTIGD ZIJN IN DE VLAAMSE PROVINCIËS»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Hatry au Premier ministre sur «l'attribution exclusive, à des firmes installées dans les provinces flamandes, des marchés publics relatifs à l'aménagement du *Vlaamse Raad* à Bruxelles».

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, depuis de nombreux mois, il est loisible à tous les parlementaires qui passent régulièrement à proximité du bâtiment destiné au *Vlaamse Raad* de connaître les fournisseurs qui ont presté dans le cadre de l'attribution des commandes d'aménagement de ce bâtiment, à la vue des véhicules qui y stationnent.

J'ai personnellement eu l'occasion, empruntant quotidiennement toutes les rues bornant ce bâtiment, de constater qu'aucun fournisseur non établi en Flandre ne rangeait ses camions et camionnettes à la périphérie de ce bâtiment.

Le Premier ministre, qui avait, sous la précédente législature, la responsabilité de la mise au point des législations belges concernant l'attribution des marchés publics en conformité avec la réglementation européenne, peut-il expliquer comment un contournement aussi évident des règles belges et européennes en la matière peut être réalisé sans violer les dispositions légales?

Il y a quelques semaines, j'ai eu la satisfaction de voir stationner une camionnette portant le nom d'une firme «Electro Dubois». Ma joie fut cependant brève puisque, contrairement à ce que la consonance francophone de sa dénomination pourrait laisser croire, ce fournisseur est installé à Menen-Menin, commune située en Flandre.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Van Rompuy, die antwoordt namens de Eerste minister.

De heer Van Rompuy, Vice-Eerste minister en minister van Begroting. — Mijnheer de Voorzitter, omdat de Eerste minister verontschuldigd is, geef ik lezing van de elementen van zijn antwoord.

Toutes les assemblées parlementaires de notre pays considèrent qu'elles ne sont pas soumises à des législations qui visent, en premier lieu, le pouvoir exécutif. Les règles d'attribution et d'exécution des marchés publics relèvent de ce type de législation. Il appartient dès lors aux assemblées de déterminer les procédures d'attribution de leurs propres marchés.

Pour ce qui concerne les travaux d'aménagement de l'immeuble du *Vlaamse Raad*, la Commission européenne a soulevé quelques questions quant au respect des règles européennes en matière d'attribution par les assemblées parlementaires belges.

Finale­ment, par le biais de la représentation permanente de notre pays auprès de la Communauté européenne, nous avons appris que la Commission européenne serait d'avis que ces assemblées doivent se conformer aux règles d'attribution actuellement en vigueur au sein de l'Union européenne.

M. le Président. — La parole est à M. Hatry pour une réplique.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je remercie M. Van Rompuy pour la réponse qu'il vient de fournir au nom du Premier ministre.

Je conclus cependant de cette réponse que le dernier mot n'est pas dit en cette matière.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE — MOTION D'ORDRE

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken voor een motie van orde.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, u weet uiteraard dat ik een reeks van tien mondelinge vragen heb ingediend. In het Bureau werd weliswaar afgesproken dat mijn partij slechts één mondelinge vraag mag indienen, maar de houding van de voorzitter van de commissie voor de Binnenlandse en voor de Administratieve Aangelegenheden, de heer Nothomb, heeft ons ertoe gebracht deze afspraak op de helling te zetten en toch tien vragen in te dienen.

U hebt geoordeeld geen enkele van de tien vragen op de lijst te moeten opnemen. Ik was inderdaad van mening dat geen enkele van de tien vragen voorrang had op de andere. Omdat ze voor mijn partij allemaal even belangrijk waren, vonden wij dat wij over al deze ongemeen boeiende onderwerpen door de minister moesten worden geïnformeerd. Wij hebben hierbij het Reglement nauwgezet gevolgd. De vragen werden u overhandigd. Volgens artikel 66 van het Reglement moet u als Voorzitter oordelen over de ontvankelijkheid. Indien hierover twijfel bestaat, treedt artikel 67 in werking, dat luidt dat u deze twijfel bij het Bureau moet verwoorden, dat op zijn beurt moet beslissen of de vraag al dan niet wordt afgewezen of schriftelijk zal worden beantwoord. Volgens artikel 66 moet de vraagsteller van de beslissing op de hoogte worden gebracht.

Ik blijf erbij dat wij alle regels hebben gerespecteerd en dat wij het recht hebben om tijdens deze vragenronde tien vragen te stellen. Het Reglement bepaalt niet hoeveel vragen er door een fractie mogen worden gesteld of hoeveel tijd hiervoor mag worden uitgetrokken. Er wordt enkel bepaald dat het Bureau kan beslissen op welk tijdstip de vragen zullen worden beantwoord. Ik ben het er uiteraard mee eens dat hierover afspraken moeten worden gemaakt met de betrokken minister.

Mijnheer de Voorzitter, omdat geen enkele van de vraagstellers op de hoogte werd gebracht van de onontvankelijkheid van hun vraag, wat nochtans reglementair is vastgelegd, dring ik erop aan dat al deze vragen tijdens deze vergadering worden gesteld. Zij zijn allemaal volkomen in overeenstemming met de reglementaire bepalingen ingediend.

De Voorzitter. — Mijnheer Verreycken, ik heb begrip voor uw argumenten. De Senaat moet, afgezien van het Reglement, ook rekening houden met een aantal informele afspraken, anders is het leven in gemeenschap onmogelijk.

De conclusie van uw redenering kan ik echter niet onderschrijven. Het is natuurlijk in strijd met het gezond verstand dat elk lid bijvoorbeeld tien vragen zou indienen. Zodoende zouden wij immers geconfronteerd worden met een lijst van honderden vragen. Het aantal vragen moet worden beperkt door middel van een selectie waarbij een eerlijke verdeling wordt nagestreefd. Bij gebrek aan consensus over deze materie zal ik een voorstel moeten formuleren ten einde het aantal vragen te beperken. De Senaat kan anders niet behoorlijk functioneren.

Het Bureau heeft reeds beslist om het aantal vragen te beperken tot veertien per week. Over de verdeling van de vragen tussen de verschillende fracties bestond tot nu toe een gentleman's agreement, dat thans echter niet meer bestaat. U kunt ervan op aan dat ik dit voorstel van het Bureau zo wijs mogelijk zal formuleren en aan de Senaat zal voorleggen.

Ik kan echter geen keuze maken uit de tien vragen die u hebt ingediend. Indien u vandaag één vraag wenst te stellen, dan kan dat, uiteraard indien wij de betrokken minister kunnen contacteren. Indien u dus nu uw keuze wilt meedelen, dan kan ik nog bemiddelen bij de minister.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, uiteraard ben ik het eens met uw standpunt dat afspraken noodzakelijk zijn om tot een goede werking te komen. De leden van mijn fractie hebben ook altijd deze ingesteldheid gehad. Het is echter duidelijk dat u niet mij deze opmerking moet maken, maar wel degene die de afspraken op de helling zet. U moet dit dus aan de heer Nothomb zeggen en niet aan mijn fractie, die geen problemen heeft gemaakt.

U merkt op dat het niet om een gentlemen's agreement gaat — dat kan trouwens enkel worden besloten tussen gentlemen en dat is in de huidige situatie blijkbaar onmogelijk — maar wel degelijk om een beslissing van het Bureau dat het aantal vragen wordt beperkt. Mag ik u erop wijzen dat het Bureau daartoe reglementair geen bevoegdheid heeft? Het Bureau heeft enkel de bevoegdheid om het tijdstip te bepalen waarop vragen kunnen worden gesteld en om een beslissing te nemen bij twijfel over de ontvankelijkheid van de vragen.

Het Bureau kan dus niet beslissen hoeveel vragen worden gesteld of hoeveel tijd daarvoor wordt uitgetrokken. Daarvoor is een reglementswijziging nodig. Als wij dit dus nu aanvaarden, dan nemen we eigenlijk de facto zo'n reglementswijziging aan en dat kan volgens mij niet. Een reglement is óók noodzakelijk en moet worden gerespecteerd om het werken in gemeenschap mogelijk te maken. Indien het Reglement enige geldigheid heeft, dan zult u mij niet vragen één van mijn vragen te kiezen en zult u aanvaarden dat ik eis dat de tien vragen evenwaardig worden behandeld, omdat het Reglement, en niet een afspraak, mij die mogelijkheid geeft.

De Voorzitter. — Mijnheer Verreycken, naar mijn bescheiden mening gaat het Reglement ook uit van een aantal veronderstellingen en één daarvan is precies dat er afspraken worden gemaakt, onder meer over de organisatie van de werkzaamheden. U constateert dat dit niet gebeurt is en daarom denk ik dat ik mijn voorstel van zojuist moet handhaven bij gebrek aan overeenstemming over dit punt. Bij gebrek aan afspraken zal ik de Senaat — niet het Bureau, maar de Senaat — voorstellen een bepaalde werkwijze te volgen. Impliciet betekent dit een wijziging van het Reglement, maar u zult het wel met mij eens zijn dat het gezond verstand ons zegt dat we niet een eindeloos aantal vragen kunnen stellen. We moeten daarin dus een zekere beperking brengen. Als we dit niet kunnen op basis van een overeenkomst, dan moet het met een wijziging van het Reglement dat door de voltallige Senaat wordt goedgekeurd.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb nog een laatste opmerking. Het is niet mogelijk eindeloos veel vragen te stellen, het is niet mogelijk de debatten eindeloos te rekken, maar het is ook niet mogelijk eindeloos het Reglement met voeten te treden, en dat gebeurt op het vlak van de samenstelling van de Bureaus van de commissies, intussen reeds door drie partijen: de partij die het hele debat opstartte, de partij die de kandidaat voordroeg en de partij van wie de kandidaat een lid was. Drie partijen lappen dus de reglementaire bepalingen ter zake aan hun laars. Ook in deze materie kunnen we het Reglement niet eindeloos opzij schuiven. Indien er volgende week een reglementswijziging is die bepaalt dat het aantal vragen beperkt is, dan zal ik mij daarbij neerleggen, want dan is dat het Reglement. Vandaag echter zegt het Reglement dat we zoveel vragen mogen indienen als we willen en dat elke vraag beantwoord wordt in plenaire vergadering. Dit Reglement is geldig zolang de Senaat geen reglementswijziging heeft goedgekeurd.

De Voorzitter. — Mijnheer Verreycken, ik neem akte van uw verklaring en zal de Senaat een voorstel doen tot beperking van het aantal vragen. Voor de tien vragen die u hebt ingediend zal ik contact nemen met de ministers om te kijken of zij daarop nu of binnen afzienbare tijd kunnen antwoorden.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ANCIAUX AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BEGROTING OVER «DE STRAFSANCTIE VOOR EEN INSPECTEUR-GENERAAL VAN FINANCIEN WEGENS ZIJN IJVERIGE UITOEFENING VAN ZIJN OPDRACHTEN»

QUESTION ORALE DE M. ANCIAUX AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DU BUDGET SUR «LA 'SANCTION' DONT SEMBLE FAIRE L'OBJET UN INSPECTEUR GÉNÉRAL DES FINANCES POUR AVOIR APPORTÉ DU ZÈLE À L'EXÉCUTION DE SES MISSIONS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Anciaux aan de Vice-Eerste minister en minister van Begroting over «de strafsanctie voor een inspecteur-generaal van Financiën wegens zijn ijverige uitoefening van zijn opdrachten».

Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de jongste weken staat de Belgische ontwikkelingssamenwerking in een slecht daglicht.

Het OSI-team — het ontwikkelingssamenwerkingsinspectie-team of de Task Force — is bevoegd voor het opsporen van onregelmatigheden en ontdekte enkele bedenkelijke dossiers.

Het team stuitte echter op het verzet van staatssecretaris Moreels om in de zaak van de Kaapverdise ontziltingsinstallatie het onderzoek ter plaatse verder te zetten. Daarop nam het hoofd van het team, inspecteur-generaal van Financiën Druyts, ontslag. Hij wil niet meewerken aan deze doofpotoperatie.

Via zijn korpsoverste kreeg hij het dwingend «aanbod» om zich in de toekomst bezig te houden met het omzetten van Belgische frank in Europese munt in alle koninklijke en ministeriële besluiten en omzendbrieven. Dit is toch wel een interessante en dringende job en dit manoeuvre lijkt verdacht veel op een strafmutatie van een verdienstelijk ambtenaar die te veel weet.

Is het juist dat de heer Druyts zich in de toekomst met deze taak moet bezighouden? Acht de Vice-Eerste minister het niet nuttig dat er bij de heer Druyts wordt op aangedrongen zijn taak bij het OSI-team opnieuw op te nemen? Hij kent de ABOS-dossiers grondig en heeft aangetoond dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Heeft de Vice-Eerste minister misschien al een opvolger voor de heer Druyts? Staatssecretaris Moreels heeft namelijk verklaard dat het OSI-team zijn taak ten minste zes maanden kan verderzetten en dat hiervoor drie functies zijn voorbehouden.

Is dit onaanvaardbaar gebeuren geen kaakslag voor alle ambtenaren die hun opdracht met gezag, ijver en onafhankelijkheid uitvoeren?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister van Rompuy.

De heer Van Rompuy, Vice-Eerste minister en minister van Begroting. — Mijnheer de Voorzitter, de inspecteurs van Financiën vervullen de functie van budgettaire en financiële raadgever van de minister bij wie ze geaccrediteerd zijn. De korpschef van de Inspectie van Financiën doet de minister van Begroting een voorstel betreffende de accreditering van de inspecteurs bij de verschillende ministers.

Ik vestig de aandacht erop dat de korpschef van de Inspectie van Financiën mij geen voorstel heeft overgemaakt om inspecteur-generaal van Financiën Druyts te belasten met een specifieke opdracht in het kader van de invoering van een Europese munt.

De problemen in verband met de ontziltingsinstallatie op de Kaapverdise Eilanden en de locomotieven in Malawi zijn een interne aangelegenheid van het departement van Ontwikkelingssamenwerking.

Uit de inlichtingen waarover ik beschik, blijkt dat het onderzoek nog niet ver genoeg is gevorderd om definitieve conclusies te kunnen trekken.

Als minister van Begroting steun ik het initiatief van de vorige staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking om de Inspectie van Financiën te belasten met een onderzoek in het kader van de Task Force. Ik herinner er trouwens aan dat een van de belangrijkste opdrachten van deze Task Force erin bestaat om voorstellen te formuleren met betrekking tot een coherente reglementering en richtlijnen aangaande de te volgen procedure bij de afwikkeling van dossiers alsook met betrekking tot het vastleggen van controleprocedures.

Een van de fundamentele opdrachten van de Inspectie van Financiën is trouwens het versterken van aanbevelingen die de doeltreffendheid en de doelmatigheid van de middelen verhogen en de werking van de diensten van de departementen verbeteren.

In deze context ben ik van oordeel dat de Inspectie van Financiën een belangrijke rol kan blijven vervullen bij de werkzaamheden van de Task Force en heb ik er geen probleem mee indien inspecteur-generaal van Financiën Druyts zou terugkomen op zijn beslissing om ontslag te nemen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux voor een repliek.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Vice-Eerste minister voor zijn enigszins gedurfd antwoord, dat aantoonde dat hij niet zinnens is over te gaan tot het in de doofpot stoppen van deze affaire. Het kan nuttig zijn de bedenkingen van de Vice-Eerste minister over het prachtige werk van het OSI-team, die ongetwijfeld door de minister van Buitenlandse Zaken kunnen worden bevestigd, aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking te laten worden.

Ik dank de Vice-Eerste minister ook omdat hij toezegde er nauwlettend op te zullen toezien dat er geen misbruik wordt gemaakt van dit conflict om de heer Druyts te belasten met voor hem onnuttige taken. Het verheugt mij ook dat de Vice-Eerste minister vindt dat de heer Druyts het opsporingswerk naar bedenkelijke dossiers in de ontwikkelingssamenwerking in het OSI-team kan voortzetten. Uit het antwoord van de Vice-Eerste minister begrijp ik zelfs dat hij erop aandringt dat de inspecteur-generaal deze taak weer opneemt.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOURGEOIS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE NIET-UITVOERING DOOR FRANKRIJK VAN HET SCHENGENAKKOORD»

QUESTION ORALE DE M. BOURGEOIS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LA NON-EXÉCUTION PAR LA FRANCE DES ACCORDS DE SCHENGEN»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Bourgeois aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de niet-uitvoering door Frankrijk van het Schengenakkoord».

Het woord is aan de heer Bourgeois.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, na de recente terroristische aanslagen voert Frankrijk opnieuw scherpe grenscontroles uit. De vrije doorgang aan de Franse grenzen is daardoor ongedaan gemaakt. Bijgevolg rijst de vraag of de uitvoering van het Schengenakkoord gedeeltelijk is opgeschort en met betrekking tot welke punten. Wordt bovendien het Schengenakkoord, dat nog maar recent in werking is getreden, niet reeds definitief op de helling gezet? Zo lazen wij in de pers: «Schengenakkoord ten dode opgeschreven?» Uit recente berichten blijkt de situatie echter eerder positief te evolueren. Dit kan ik tenminste afleiden uit verklaringen van de Vice-Eerste minister na het indienen van mijn vraag.

Ik heb vier concrete vragen. Welke punten van het Schengenakkoord worden door Frankrijk niet langer uitgevoerd? Welke gevolgen heeft dit voor de bestrijding van de criminaliteit in onze grensstreek met Frankrijk, meer bepaald voor de samenwerking tussen de politiekorpsen en het recht op achtervolging op Frans grondgebied? Hoe verliepen de contacten met de Franse overheid om het Schengenakkoord opnieuw uit te voeren? Met andere woorden, welke resultaten leverden de onderhandelingen van de voorbije dagen op? En, tenslotte, welke zijn de vooruitzichten op korte en lange termijn?

De Voorzitter. — Het woord aan Vice-Eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij dat de heer Bourgeois deze vraag stelt. Dat geeft mij de gelegenheid een en ander met betrekking tot het Schengenakkoord uit te leggen.

Vorige week hebben er twee vergaderingen plaatsgehad. Vrijdag was er in Parijs een vergadering met de Franse minister van Binnenlandse Zaken, de heer Debré, en dinsdag was er in Brussel een bijeenkomst van het uitvoerend comité van Schengen. De situatie kan als volgt worden samengevat. Frankrijk is zeer geïnteresseerd in een samenwerking met ons land aan onze gemeenschappelijke grens. Op een redelijke afstand langs beide kanten van de grens zullen er politieposten komen, waarin telkens politiemensen van beide landen zullen plaatsvatten. Bovendien wenst men een aantal nieuwe mogelijkheden te creëren om samen te opereren.

Het is ook belangrijk dat minister Barnier, in zijn persconferentie dinsdag jongstleden, duidelijk heeft verklaard dat Frankrijk voor mobiele grenzen opteert. Dit betekent controles in de grensstreek, wat ook onze visie is, en niet meer aan de grenzen zelf. De fundamentele optie evolueert dus in de goede richting.

Twee zaken maken echter het afschaffen van de grenscontroles moeilijk. Vooreerst is er het terrorisme. Ik kan Frankrijk volkomen begrijpen. Elk land dat aanhoudend met aanslagen wordt bedreigd zal een aantal maatregelen nemen. Het is trouwens belangrijk dat de bevolking ervaart dat er inspanningen worden gedaan die effect hebben. Zolang er in Frankrijk een terroristische dreiging heerst, lijkt het mij logisch dat de grenscontroles op één of andere manier behouden blijven. Dit is trouwens ook het standpunt van de andere landen die inzien dat Frankrijk een aantal maatregelen moet nemen. Wanneer de terroristische dreiging wegvalt, valt echter ook een belangrijk element voor het behoud van de grenscontroles weg.

Een tweede aspect is het drugsprobleem. Daarover ben ik minder optimistisch. President Chirac heeft van het drugsprobleem blijkbaar een persoonlijke zaak gemaakt. Als ik het goed voor heb, is er vandaag een ontmoeting gepland tussen de heren Chirac en Kok. Van dit onderhoud zal veel afhangen.

Ik heb de indruk dat Frankrijk meent dat het ten aanzien van Nederland een andere politiek moet voeren en een samenwerking met Nederland moet nastreven. Ik betwijfel echter dat Nederland zijn wetgeving zal aanpassen omdat Frankrijk het vraagt. Dit zou trouwens tot moeilijke toestanden leiden en zou het Schengenakkoord in gevaar brengen. Men zou een verschillende visie op een bepaald probleem aangrijpen om de Schengenovereenkomst niet te moeten toepassen. Wanneer Frankrijk en Nederland vandaag tot de conclusie komen dat een samenwerking nodig en mogelijk is, dan zal ook België met de voormelde landen gesprekken voeren en kan er snel vooruitgang worden geboekt.

Men kan echter nu nog niet beweren dat de grenscontroles eind dit jaar zullen worden afgeschaft. Dat zal afhankelijk zijn van de terroristische dreiging. Wanneer er reële problemen zijn kan er een tijdelijke uitzonderingsmaatregel worden ingevoerd. Wanneer er geen problemen meer zijn, moet het uitzonderingsregime worden afgeschaft.

De drugsproblematiek en deze discussie tussen Frankrijk en Nederland is het grote knooppunt. De komende dagen zullen we het resultaat van de besprekingen kennen. We mogen wellicht positieve effecten verwachten.

Dinsdag werd een opening gecreëerd naar de Noordse Unie. Frankrijk is het er mee eens dat die vijf landen toetreden tot het Schengenakkoord. Dat is een belangrijke vooruitgang. Ik hoop dan ook dat nog in 1995 de principesbeslissing wordt gerealiseerd.

Er werd dus tot hiertoe toch een kleine vooruitgang geboekt. Er is alleen een kleine strijd tussen Frankrijk en Nederland aangaande de drugsproblematiek. Ik kan mij toch niet van de indruk ontdoen dat daarbij nogal wat symbolen worden gehanteerd, zonder dat er over de realiteit wordt gediscussieerd.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Bourgeois voor een repliek.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ter verduidelijking wens ik toch nog een kleine vraag aan de Vice-Eerste minister te stellen.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, meent u, na uw laatste besprekingen, dat de regionale samenwerking tussen de politiediensten concreet kan worden uitgewerkt?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Tegen het einde van het jaar moeten er concrete resultaten zijn. Aan Belgische zijde zijn er vier permanente posten aangeduid: Kortrijk, Doornik, Aat en Dinant. Dat zal ook gebeuren aan Franse zijde. Ik hoop dat er tegen eind dit jaar, in betere omstandigheden, een akkoord zal zijn.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW DE BETHUNE AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE VASTHOUDING VAN MEVROUW OMAR-JOELE IN DE TRANSITZONE IN ZAVENTEM»

QUESTION ORALE DE MME DE BETHUNE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LE MAINTIEN DE MME OMAR-JOELE DANS LA ZONE DE TRANSIT DE ZAVENTEM»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw de Bethune aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de vasthouding van mevrouw Omar-Joele in de transitzone in Zaventem».

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, aangezien deze vraag een individueel geval betreft, vraag ik mij af of u bij toepassing van artikel 48 van het Reglement niet zou beslissen ze achter gesloten deuren te laten stellen.

De Voorzitter. — Mijnheer Verreycken, de vraag gaat inderdaad over één persoonlijk geval, maar heeft ook een principiële karakter. Er is volgens mij geen reden om ze met gesloten deuren te behandelen. Overigens bepaalt het Reglement dat een verzoek tot behandeling met gesloten deuren moet uitgaan van de Voorzitter, wat niet het geval is, ofwel van tien leden van de Senaat, wat ook niet het geval is.

Het woord is aan mevrouw de Bethune.

Mevrouw de Bethune (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, via de pers hebben wij vernomen dat mevrouw Omar-Joele, een Somalische toeriste met wettelijke verblijfplaats in Italië, met haar twee kinderen begin vorige week is vastgehouden in de transitzone in Zaventem. Ik hoop dat er intussen voor haar een oplossing is gevonden.

Ik breng even de feiten in herinnering.

Mevrouw Omar-Joele diende bij haar vertrek uit Somalië haar identiteitspapieren af te geven aan het Sabena-personeel. Bij de overstap in Zaventem bleek dat het personeel de documenten verloren had. Hierdoor werd het drietal door de rijkswacht als illegale immigranten beschouwd en van hun vrijheid beroofd.

Als dit feitenrelaas klopt is dit een Kafkaïaanse situatie, waaraan dit gezin geen enkele schuld heeft en waartegen het onmachtig is om iets te doen.

Welke maatregelen worden door de Vice-Eerste minister overwogen of genomen om bij te dragen tot de regeling van deze zaak?

Heeft de Vice-Eerste minister enig zicht of toezicht op de criteria, procedures en controles die de vervoermaatschappijen aanwenden in het kader van de wet die hen aansprakelijk stelt voor het binnenbrengen van illegale immigranten?

Is het een gangbaar gebruik en is het geoorloofd dat luchtvaartmaatschappijen passagiers verplichten hun papieren af te geven tijdens de vlucht?

Zal de Vice-Eerste minister maatregelen nemen opdat dergelijke misstappen zich in de toekomst niet meer zouden voordoen?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben in kennis gesteld van het incident. Het is gebruikelijk dat luchtvaartmaatschappijen voor vluchten met risico's extra controles uitvoeren. Sabena heeft zoals andere luchtvaartmaatschappijen de gewoonte bij het begin van de reis de identiteitspapieren te vragen en die op het einde terug te geven.

Ik wil er ook op wijzen dat vóór deze regeling werd getroffen, het vaker gebeurde dat passagiers hun documenten weggooiden om het land illegaal te kunnen binnenkomen. De papieren vragen is een normale zaak. Wat niet normaal is, en zeker niet te verontschuldigen, is het feit dat Sabena die papieren is kwijtgeraakt.

Enkele dagen na de feiten werden ze in de vuilnisbak teruggevonden. Intussen waren mevrouw Omar-Joele en haar twee kinderen in het transitcentrum terechtgekomen. De dienst Vreemdelingen zaken stond voor een onhoudbare situatie. Deze dienst heeft geprobeerd Italië op de hoogte te brengen opdat de betrokkenen die geen papieren meer hadden, terug naar dat land konden. Ik wil er ook op wijzen dat de opvang in het transitcentrum van Zaventem aanzienlijk is verbeterd in vergelijking met vroeger. Natuurlijk kan het niet de bedoeling zijn dat passagiers die in het bezit zijn van de nodige papieren, bij een overstap in Zaventem enkele dagen in het transitcentrum terechtkomen.

Sabena zou dus minstens aan de betrokkenen haar verontschuldigen mogen aanbieden. Een dergelijke fout is niet duldbaar. De overheid komt hierdoor in een Kafkaïaanse situatie. Wij hebben geprobeerd de situatie zo vlug mogelijk te regelen en die mensen naar Italië te laten terugkeren, waar zij dus al vijf dagen naartoe wilden.

Het afnemen van de documenten zelf is niet het probleem, want dat gebeurt op zeer vele plaatsen. Alleen mag men van een commerciële maatschappij verwachten dat zij de afgenomen documenten tijdig terugvindt en niet vijf dagen later in de vuilnisbak. Op dit punt is Sabena zwaar in de fout gegaan.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw de Bethune voor een repliek.

Mevrouw de Bethune (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik neem akte van het antwoord van de Vice-Eerste minister en van het feit dat hij de misstap toeschrijft aan het optreden van de privé-maatschappij Sabena. Wat dit concrete feit betreft, is het inderdaad duidelijk dat deze mensen het slachtoffer zijn van het rigoureuze en tegelijkertijd slordige optreden van Sabena, waardoor zij als illegale immigranten werden behandeld.

Toch is deze situatie tegelijk een teken aan de wand en een illustratie van de moeilijkheden bij de toepassing van de wet die bepaalt dat vervoermaatschappijen moeten worden geresponsabiliseerd voor het overbrengen van illegale immigranten.

Moeten wij niet vrezen dat bij de controle, die door de privé-maatschappijen wordt uitgevoerd in het land van vertrek of van inschepping, een aantal basisbeginselen van internationaal recht of van rechtszekerheid met voeten worden getreden? Het blijkt immers dat vervoermaatschappijen op de eerste plaats kost wat kost een eventuele sanctie en de daaraan verbonden financiële boeten trachten te ontlopen. Bovendien wordt de controle van de identiteitspapieren uitgevoerd door privé-personen, personeel van vervoer- of vliegtuigmaatschappijen, dat daarvoor helemaal niet is opgeleid. De vraag is door wie dit personeel wordt gecontroleerd. Bestaat niet het gevaar dat arbitraire criteria worden gehanteerd? Op welke basis worden identiteitspapieren afgenomen of al dan niet grondig gecontroleerd? Gaat men hierbij voort op de nationaliteit, de vreemde afkomst, de huidskleur en dergelijke?

Bovenal vrees ik dat een aantal mensen die volkomen rechtmatig asiël in ons land zouden kunnen aanvragen, hier niet eens toe komen, omdat zij reeds bij het vertrek uit hun land worden geweerd. Daarom wil ik de Vice-Eerste minister vragen dat hij een evaluatie zou maken van de toepassing van de betreffende wet en dat hij zou nagaan of de in de praktijk gebruikte criteria nog wel in overeenstemming zijn met de bepalingen van het internationaal recht, met de mensenrechten, met het asiëlrecht en met de algemene beginselen van rechtszekerheid.

Tenslotte dring ik er op aan dat zeer spoedig maatregelen worden genomen om dergelijke misstappen in de toekomst te voorkomen. Dit is wel degelijk een taak voor de overheid omdat zij nu eenmaal één van haar taken, namelijk het controleren van de identiteitspapieren van de personen die zich naar België willen begeven, naar een privé-maatschappij heeft overgeheveld.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, aangezien de oorspronkelijke vraag nu sterk wordt uitgebreid, wil ik alsnog een korte repliek geven.

Ten eerste wijs ik erop dat de verplichting van vervoermaatschappijen om de identiteitspapieren te controleren reeds 30 à 40 jaar bestaat en dat die werd vastgelegd in een internationaal verdrag. Wij hebben er enkel aan herinnerd dat dit verdrag ook effectief moet worden toegepast.

Ten tweede vind ik de conclusie van mevrouw de Bethune dat de oorsprong van de fout in de wetgeving ligt, totaal onjuist. De overheid kan namelijk onmogelijk een bediende van een privé-maatschappij bevelen bepaalde documenten bij zich te houden in plaats van ze in de papiermand te werpen. Ik kan Sabena toch niet verbieden papiermanden te hebben. Kan, wanneer de rijkswacht u bijvoorbeeld staande houdt, uw voertuig meeneemt en het nadien niet teruggeeft, u daaruit besluiten dat de wet verkeerd is? Neen, alleen de rijkswacht heeft een fout begaan en de wetgever kan daarvoor niet verantwoordelijk worden gesteld.

In dit jammerlijke geval heeft de privé-maatschappij een ernstige fout begaan en zou zij de *decency* moeten hebben om een schadevergoeding uit te keren.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME DARDENNE AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LA CONFÉRENCE DE RÉVISION DES NATIONS UNIES SUR LA CONVENTION INTERNATIONALE DE 1980 SUR LA LIMITATION DE L'USAGE DES ARMES QUI PEUVENT AVOIR DES EFFETS TRAUMATIQUES EXCESSIFS»

QUESTION ORALE DE M. LALLEMAND AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LA CONFÉRENCE DE RÉVISION DE LA CONVENTION DES NATIONS UNIES DU 10 OCTOBRE 1980 SUR L'INTERDICTION OU LA LIMITATION DE L'EMPLOI DE CERTAINES ARMES CLASSIQUES QUI PEUVENT ÊTRE CONSIDÉRÉES COMME PRODUISANT DES EFFETS TRAUMATIQUES, EXCESSIFS OU COMME FRAPPANT SANS DISCRIMINATION»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW DARDENNE AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE VN-CONFÉRENTIE OVER DE HERZIENING VAN HET INTERNATIONAAL VERDRAG VAN 1980 INZAKE DE BEPERKING OP HET GEBRUIK VAN WAPENS DIE BUITENSPORIG LEED KUNNEN VEROORZAKEN»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LALLEMAND AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE CONFERENTIE OVER DE HERZIENING VAN HET VN-VERDRAG VAN 10 OKTOBER 1980 INZAKE HET VERBOD OP OF DE BEPERKING VAN HET GEBRUIK VAN BEPAALDE CONVENTIONELE WAPENS DIE GEACHT KUNNEN WORDEN BUITENSPORIG LEED TE VEROORZAKEN OF EEN NIET-ONDERSCHEIDENDE WERKING TE HEBBEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Dardenne et la question orale de M. Lallemand au ministre de la Défense nationale sur la Conférence de révision des Nations unies du 10 octobre 1980 sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques qui peuvent être considérées comme produisant des effets traumatiques, excessifs ou comme frappant sans discrimination.

La parole est à Mme Dardenne.

Mme Dardenne (Écolo). — Monsieur le Président, la Conférence de révision des Nations unies sur la Convention internationale de 1980 visant à réglementer l'usage des armes pouvant avoir des effets traumatiques excessifs vient de se tenir à Vienne du 26 septembre au 13 octobre 1995.

Comme vous le savez, la conférence a préféré ajourner ses travaux faute d'un accord.

Certes, il est vrai qu'un ajournement vaut mieux qu'une mauvaise décision.

Il apparaît que la Belgique, pourtant en pointe dans ce dossier avec une législation interdisant la fabrication, l'usage et la commercialisation des mines antipersonnel, n'a pas joué dans le cadre des débats de cette conférence le rôle moteur qu'on était en droit d'attendre d'elle au vu de sa législation.

M. le ministre peut-il expliquer sur quelles options a reposé la position de la Belgique dans les débats de la conférence? Quelle est la stratégie poursuivie par la Belgique en cette matière afin d'infléchir l'opinion internationale dans le sens d'une interdiction totale des mines antipersonnel?

La conférence reprendra ses travaux, en principe, à la fin de cette année ou au début de l'année prochaine. M. le ministre peut-il nous informer sur les positions que défendra la Belgique, particulièrement en ce qui concerne la question de l'acceptation de mines autoneutralisantes? On sait, en effet, que ce type de réponse, au lieu d'amener une solution, risque d'élargir encore le problème.

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand (PS). — Monsieur le Président, de nombreux observateurs ont fait état de la position de la Belgique — ils la qualifiaient de timorée — à la Conférence de Vienne, principalement consacrée à la problématique des mines antipersonnel.

La Belgique s'est prévaluée de sa récente législation portant interdiction totale de ces armes. Mais on rapporte qu'elle s'est par ailleurs résolue à défendre une position de compromis autour des mines dites «intelligentes», autodestructrices. Le législateur national n'a cependant pas retenu cette solution.

Le Gouvernement compte-t-il encore défendre cette position en janvier, lors de la reprise des travaux de la conférence?

Quel intérêt particulier pouvons-nous tirer de la défense d'une solution de compromis?

N'est-il pas de notre intérêt stratégique et militaire que le plus grand nombre de pays choisisse la voix de l'interdiction? La Belgique n'a-t-elle pas un rôle d'aiguillon à jouer en la matière puisqu'elle a été le premier pays à poser le principe de l'interdiction totale des mines antipersonnel?

M. le Président. — La parole est à M. Derycke, ministre.

M. Derycke, ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le Président, l'action de la Belgique s'est toujours déployée, d'abord au sein de l'Union européenne et, ensuite, au sein du groupe occi-

dental. Ce n'est que grâce à ces leviers successifs que notre pays peut espérer une amplification suffisante de ses positions. Jouer cavalier seul rendrait son action stérile et inutile.

Il est exact que l'Union européenne a soutenu l'emploi des mines autodestructrices, mais uniquement pour les mises en place à distance, par avion ou artillerie, car leur imprécision rend le déminage presque impossible. L'obligation nouvelle d'employer, dans ce cas, des mines autodestructrices garantit une sorte d'autodéminage.

Par ailleurs, je reste persuadé que seule l'interdiction absolue constitue la véritable solution. Je l'ai répété à la Conférence sur le déminage, lors de mon discours à l'ONU, et à d'autres occasions encore. Cette idée fait son chemin, mais il s'agit d'une autre entreprise diplomatique, qui devra être confiée à la Conférence sur le désarmement lorsque celle-ci en aura terminé avec le CTBT et le CUT-OFF. C'est donc une entreprise de très longue haleine.

Cela dit, dans le cadre de la révision de la Convention sur les armes inhumaines, la Belgique a prôné davantage d'interdictions et de restrictions. Il est exact qu'elle n'a pas plaidé en faveur de l'interdiction totale des mines antipersonnel. Un tel plaidoyer n'avait aucune chance de trouver un écho favorable.

Enfin, en ce qui concerne le stock de notre armée, la loi belge n'interdit peut-être pas le stockage, mais la convention proscritra très probablement les mines antipersonnel non détectables, ce qui est le cas des nôtres. Nous espérons obtenir ce résultat pour le mois de janvier ou avril 1995 et ne pas reproduire l'échec de la Conférence de Vienne.

Des délais assez longs seront sans doute accordés pour la destruction de ces mines. Les Chinois en possèdent 25 millions. J'imagine que ce stock sera de toute façon condamné par la convention renouvelée. Défendre une autre position serait politiquement désastreux et pratiquement sans espoir.

M. le Président. — La parole est à Mme Dardenne pour une réplique.

Mme Dardenne (Écolo). — Monsieur le Président, je remercie M. le ministre de sa réponse.

Les enjeux de la convention diffèrent effectivement de ceux d'une législation nationale telle que la nôtre.

Cela dit, je souhaiterais attirer l'attention du ministre sur les nombreuses réticences que suscite le caractère autoneutralisant de ces mines. Nous savons très bien que la technologie n'est pas tout à fait au point, ce qui pose un réel problème étant donné le nombre de mines pouvant encore être utilisées.

Par ailleurs, la mise en place à distance rend effectivement la détection encore plus compliquée.

Je me permets donc d'insister auprès de vous pour que la Belgique adopte une position de pointe en la matière.

En outre, nous estimons que le fait d'accepter ce type de mines revient en quelque sorte à justifier la poursuite de leur production.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE M. DESTEXHE AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LE DÉMÉNAGEMENT ÉVENTUEL DE LA NACISA À LA HAYE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESTEXHE AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE EVENTUELE VERHUIZING VAN NACISA NAAR DEN HAAG»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Destexhe au ministre des Affaires étrangères sur «le déménagement éventuel de la NACISA à La Haye».

La parole est à M. Destexhe.

M. Destexhe (PRL-FDF). — Monsieur le Président, la NACISA est une agence de l'OTAN qui emploie deux cents fonctionnaires internationaux, parmi lesquels de nombreux Belges.

Le siège de la NACISA se situe à la limite entre Bruxelles et Evere, dans des bureaux loués à loyer élevé. Dans le cadre de la restructuration de l'OTAN, les Pays-Bas ont proposé d'offrir gratuitement des bureaux à La Haye. La plupart des pays de l'OTAN sont très sensibles à ces arguments budgétaires. Après avoir longuement tergiversé, la Belgique a, semble-t-il, proposé une solution compliquée qui consiste à vendre un terrain appartenant actuellement à l'OTAN et à construire un nouveau siège pour la NACISA avec le produit de la vente. Cette «solution», qui nécessiterait plusieurs années, a, semble-t-il, été rejetée par la plupart des pays de l'OTAN.

Déjà, la presse néerlandaise a adopté un ton triomphal présentant de façon quasi inéluctable le déménagement. Je vous cite quelques titres d'articles: «*Navo-kantoor naar Den Haag*», «*Navo instituut bijna gratis in Den Haag*», «*Den Haag maakt goede kans op Navo-agentschap*»,...

Le déménagement de la NACISA entraînerait une perte d'emplois pour de nombreux Belges, une perte importante de revenus pour l'économie du pays et créerait un fâcheux précédent.

Que comptez-vous faire, monsieur le ministre, pour empêcher le déménagement de cette agence de l'OTAN à La Haye?

M. le Président. — La parole est à M. Derycke, ministre.

M. Derycke, ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le Président, je voudrais dire à M. Destexhe que la Belgique continue à œuvrer pour que l'Agence NACISA demeure à Bruxelles. L'information répandue par la presse néerlandaise, et à laquelle se réfère le sénateur, est inexacte et provoque les commentaires suivants.

D'abord, la décision de transfert de NACISA à La Haye n'a pas encore été prise. Le dossier NACISA n'a même pas encore été discuté formellement au Conseil de l'OTAN.

Ensuite, la Belgique est loin d'être isolée dans ses efforts de maintenir NACISA à Bruxelles. En effet, plusieurs pays membres de l'OTAN continuent à partager le point de vue belge et plaident eux aussi pour le maintien de NACISA à Bruxelles. Encouragé par cet appui, le Gouvernement belge, par des contacts directs au plus haut niveau et par de multiples démarches diplomatiques, continue à œuvrer pour que NACISA demeure à Bruxelles.

De plus, le Gouvernement belge a offert un terrain à l'OTAN en 1988 pour y construire un bâtiment pour NACISA. La Belgique mettrait aujourd'hui en vente la moitié de ce terrain. Avec le produit de cette vente, la Belgique financerait l'élargissement d'un bâtiment à Neder-over-Heembeek, dont l'OTAN pourra disposer pour y abriter l'Agence NACISA.

Enfin, l'autre moitié du terrain est destinée à accueillir les partenaires de l'Europe de l'Est, par exemple dans le cadre du partenariat pour la paix.

M. le Président. — La parole est à M. Destexhe pour une réplique.

M. Destexhe (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je remercie le ministre pour sa réponse qui apporte la démonstration que la solution belge semble beaucoup plus compliquée et beaucoup plus lente que la solution hollandaise qui est «clef en main».

J'espère, monsieur le ministre, que vous êtes bien conscient du précédent que créerait le déménagement d'une agence située à Bruxelles. En effet, vous n'ignorez pas que dans les prochains mois, des dizaines de milliers de mètres carrés de bureaux vont se libérer à Bonn, à la suite du déménagement du gouvernement allemand de Bonn à Berlin. Si l'on accepte qu'une agence de l'OTAN parte dans un pays étranger, c'est évidemment la porte ouverte à l'affaiblissement du rôle de Bruxelles comme capitale internationale, siège de nombreuses agences internationales.

Aussi j'espère, monsieur le ministre, que vous défendrez notre pays, bec et ongles, dans ce dossier.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERGOTE AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «HET TOELATEN VAN JACKPOTS IN DE CASINO'S»

QUESTION ORALE DE M. VERGOTE AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «L'AUTORISATION DES JACKPOTS DANS LES CASINOS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vergote aan de minister van Justitie over «het toelaten van jackpots in de casino's».

Het woord is aan de heer Vergote.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, begin oktober zou de minister van Justitie, in samenspraak met de vijf Belgische procureurs-generaal, een definitieve beslissing nemen omtrent het al of niet toelaten van jackpots in de acht casino's die België rijk is.

Het is evident dat de casino's hiervoor vragende partij zijn. Zij zijn immers op zoek naar nieuwe inkomsten. Ook voor de overheid betekent dit een voordeel. De Vlaamse regering schrijft in haar begroting 1996 alvast 200 miljoen meer belastinginkomsten op de weddenschappen in.

Jackpots, die ooit werden afgeschilderd als eenarmige bandieten, worden wellicht gelegaliseerd. Opnieuw zullen duizenden burgers het slachtoffer worden van gokverslaving met alle menselijke en financiële drama's van dien.

Rekening houdend met de sociaal-maatschappelijke gevolgen had ik graag van de minister vernomen of hij het opportuun acht deze jackpots in de casino's te legaliseren.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, de problematiek van de casino's en van de jackpots is in de actualiteit gekomen omdat er vanuit allerlei hoeken wordt aangedrongen op de uiteindelijke legalisering ervan. Tot nu toe is het uitbaten van een casino immers nog steeds een verboden activiteit.

De vraag tot legalisering heeft echter ook te maken met het studiewerk dat hieromtrent werd verricht. Er bestaat een algemene tendens om een einde te stellen aan de dubbelzinnigheid die op dit vlak heerst. Hoewel casino's wettelijk niet zijn toegelaten, bestaan er momenteel in België een achttal. Ook het college van de procureurs-generaal heeft gevraagd om op dit vlak een standpunt in te nemen.

Het is niet juist dat deze materie begin oktober reeds werd besproken. Zij zal eerlang echter op de agenda van het college worden geplaatst omdat de dienst Strafrechtelijk Beleid, een relatief jonge dienst, die reeds een eerste nota heeft opgesteld, en momenteel verdergaande studies verricht, ons tot stellingname zal verplichten.

De problematiek van de erkenning van de casino's en alle daarbij horende juridische, financiële en fiscale aspecten moet duidelijk worden onderscheiden van de problematiek van de jackpots. In mijn beleidsnota wordt vermeld dat de dubbelzinnige toestand van de casino's moet worden opgehelderd. Tot op heden werd er echter omtrent de jackpots nog geen enkele beslissing genomen. Hierbij zullen alle maatschappelijke overwegingen in aanmerking worden genomen. Er zal rekening worden gehouden met alle mogelijke negatieve effecten. De uiteindelijke beslissing zal worden voorafgegaan door ruim overleg.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vergote voor een repliek.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik leid eruit af dat er nog geen definitieve beslissing is genomen. Ik hoop dat de minister van Justitie de negatieve gevolgen van een eventuele positieve beslissing correct inschat. Wetenschappelijke studies tonen immers aan dat het

maatschappelijk deficit groter is dan de financiële en fiscale opbrengst. Ik dring erop aan dat de minister hiermee rekening houdt bij het nemen van zijn uiteindelijke beslissing.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOUTMANS AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «HET ONTBREKENDE RECHT VAN GEDETINEERDEN OM TE CORRESPONDEREN MET PARLEMENTSLEDEN, GOUVERNEURS EN BURGEMEESTERS»

QUESTION ORALE DE M. BOUTMANS AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «L'ABSENCE DE DROIT DES DÉTENUS DE CORRESPONDRE AVEC DES PARLEMENTAIRES, DES GOUVERNEURS ET DES BOURGMESTRES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Boutmans aan de minister van Justitie over «het ontbrekende recht van gedetineerden om te corresponderen met parlementsleden, gouverneurs en burgemeesters».

Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, in het *Belgisch Staatsblad* van enkele dagen geleden is een koninklijk besluit verschenen van 26 september tot wijziging van het reglement op de strafinrichtingen. Daarin wordt bepaald welke personen in ieder geval het recht hebben om met gedetineerden te corresponderen, personen die dus ook door hen aangeschreven kunnen worden.

Wanneer we de lijst van die personen overlopen, vinden we daarin merkwaardig genoeg niet de burgemeesters en de gouverneurs terug, territoriaal bevoegd voor de strafinrichting, hoewel zij op grond van de artikelen 605 en 611 enerzijds en 612 en 613 anderzijds van het Wetboek van strafvordering wettelijk niet alleen bevoegd, maar ook verplicht zijn toezicht uit te oefenen op de toestand van de gevangenen, onder meer qua hygiëne, en van de gedetineerden.

Sinds het recente rapport van het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen is het voldoende duidelijk dat goed toezicht op onze strafinrichtingen niet overbodig is.

Daarom vraag ik de minister of hij niet van oordeel is dat het koninklijk besluit moet worden aangepast, zodat briefwisseling met gouverneurs en burgemeesters ook mogelijk wordt. Moeten deze functionarissen niet worden herinnerd aan hun wettelijke verplichting, nu deze, voor zover ik weet, systematisch niet of alleszins niet systematisch wordt nageleefd? Meent de minister ook niet dat briefwisseling met parlementsleden, en niet alleen met de voorzitters van de verschillende assemblées, eveneens mogelijk moet worden gemaakt? Parlementsleden hebben immers een algemeen recht van toezicht op de werking van de instellingen en artikel 6 van het Reglement erkent hun recht van toegang tot de gevangenen.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, de toezichtsfunctie van de provinciegouverneur en de burgemeester is een erfenis uit de vorige eeuw en kaderde in een andere bevoegdheidsstructuur. De voorgij over de penitentiaire wereld behoorde toen toe aan de minister van Binnenlandse Zaken. Als we rekening houden met de beperkte en tijdrovende reismogelijkheden van die tijd, is het logisch dat de plaatselijke vertegenwoordigers van de bevoegde minister, gouverneurs en burgemeesters, deze taak opgelegd kregen. Voor de gedetineerden vormden deze personen vaak de enige contactmogelijkheid met de «officiële» buitenwereld.

Het is duidelijk dat de hier vermelde bezoeken sinds lang niet meer de enige middelen zijn waardoor de gedetineerden in contact komen met de buitenwereld. Mijn diensten werken immers samen met tal van organisaties en personen aan wie bezoektoleringen werden afgeleverd om de gedetineerden te ontmoeten en eventuele klachten op te tekenen. Bovendien beschikken mijn diensten ook over de nodige personeelsleden, namelijk de inspecteurs-generaal, die regelmatig de strafinrichtingen bezoeken en hun bevindingen rapporteren.

Toch ben ik het met mijn voorgangers eens dat gouverneurs en burgemeesters nog steeds een zinvolle bijdrage kunnen leveren bij het berichten over de situatie in de gevangenen, en daarom hebben zij de provinciegouverneurs herinnerd aan de hen opgelegde wettelijke verplichting en hen verzocht op hun beurt de burgemeesters op hun plicht te wijzen.

Het klopt dat dit niet altijd even correct en veelvuldig in de praktijk wordt gebracht en dat gouverneurs deze taak in vele gevallen hebben gedelegeerd naar de arrondissementscommissarissen.

In verband met de parlementsleden moet ik u er eerst op wijzen dat artikel 6 van het Algemeen Reglement voor de strafinrichtingen nu reeds een algemeen recht van toegang verleent aan de leden van de wetgevende lichamen, maar dat contact met individuele gedetineerden slechts kan na individuele toestemming van de minister. Tot op heden heb ik een dergelijke aanvraag nog niet gekregen. In het licht van al het voorgaande zou men kunnen opwerpen dat het niet absoluut noodzakelijk lijkt om tijdens uitzonderingsperiodes waarin vrije briefwisseling verboden wordt, toch de toestemming te geven aan gouverneurs, burgemeesters en parlementsleden te schrijven, maar toch heb ik hiertegen geen belangrijke bezwaren. Dat gouverneurs en burgemeesters niet werden opgenomen in het document waarnaar de heer Boutmans heeft verwezen, is volgens mij het resultaat van een vergetelheid. Zij kwamen namelijk ook niet voor op de oude lijst waarop men zich heeft gebaseerd.

Ik zal mijn diensten vragen uw suggestie te onderzoeken. In de mate dat het onderzoek gunstig evolueert, zal ik een koninklijk besluit laten uitvaardigen waardoor deze bevoegdheid ook aan burgemeesters en gouverneurs wordt toegekend.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een repliek.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de minister stelt me voorlopig tevreden. Ik zal dan ook afwachten welke initiatieven worden genomen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW LEDUC AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE VERONTRUSTE FAMILIELEDEN VAN VERDWENEN KINDEREN EN JONGEREN VAN WIE GEWETEN IS DAT ZIJ CONTACTEN HADDEN MET LEDEN VAN IN BELGIE OF IN HET BUITENLAND ACTIEF ZIJNDE SEKTEN»

QUESTION ORALE DE MME LEDUC AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «L'INQUIÉTUDE DES PARENTS QUI SAVENT QUE LEURS ENFANTS DISPARUS ONT EU DES CONTACTS AVEC DES MEMBRES DE SECTES ACTIVES EN BELGIQUE OU À L'ÉTRANGER»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Leduc aan de minister van Justitie over «de verontruste familieleden van verdwenen kinderen en jongeren van wie geweten is dat zij contacten hadden met leden van in België of in het buitenland actief zijnde sekten».

Het woord is aan mevrouw Leduc.

Mevrouw Leduc (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, bij herhaling worden wij geconfronteerd met verontruste ouders en familieleden van kinderen en jongeren van wie geweten is dat zij contact hadden met leden van in België of in het buitenland actief zijnde sekten. Vandaar mijn vragen over sekten in België.

Bestaat in ons land in uitvoering van het Cottrel-sekten-rapport van de Europese Gemeenschap een informatiecentrum dat alle inlichtingen over sekten verzamelt? Indien ja, wie kan dit informatiecentrum raadplegen?

Volgt het ministerie van Justitie de oprichting, de werking, de doelstellingen, de activiteiten en de ledenwerving op van de diverse in België opererende sekten?

Zijn de sekten verplicht een ledenlijst bekend te maken? Waar berusten deze ledenlijsten?

Is het niet de taak van de Staat om controle uit te oefenen op sekteleiders en maatregelen te nemen die de burgers behoeden tegen de misdadige invloed van sekten?

Welke maatregelen werden al genomen of kunnen nog worden genomen om kinderen te beschermen tegen sektepraktijken?

Welke maatregelen neemt de minister tegen sekten en sekteleiders die kinderen en jongeren tegen hun wil vasthouden? Acht de minister het niet nodig dat de archivering van sektemisdaden en -processen in een centrale dienst gebeurt?

Bestaat er in België een officiële dienst waar burgers klacht kunnen indienen over sekten en misdadige activiteiten van sekten? Zo ja, wat gebeurt er met de klachten en informatie? Zo nee, kan zo'n dienst worden opgericht? Worden de klachten opgevolgd? Door wie?

Worden er maatregelen genomen tegen het misbruiken door sekten van de VZW-status? Worden deze VZW's doorgelicht?

Tenslotte heb ik nog een vraag in verband met de recente verdwijningen van Julie en Melissa en van An en Eefje. Is de mogelijkheid onderzocht dat ook zij zijn verdwenen in een of andere sekte?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, deze problematiek is bijzonder complex. Mevrouw Leduc heeft een hele reeks vragen gesteld waarop ik niet onmiddellijk kan antwoorden. Ik ben echter bereid om bijkomend studiewerk te verrichten en zal u op een aantal elementen van haar vragen antwoord geven.

Voor het ogenblik wordt het hele sektegebeuren in België niet op een geïntegreerde manier opgevolgd. Hoewel mevrouw Leduc vele vragen heeft gesteld, heeft zij slechts een aantal aspecten aangehaald. Zij vroeg onder meer welke sekten er zijn, welke rechtspersoonlijkheid ze hebben, wat ze doen en wie er lid van is.

Deze problematiek doet zich internationaal voor. Iedereen is enigszins gealarmeerd en kijkt dus toe op wat er ook in België gebeurt. Elke dienst die met deze problematiek kan worden geconfronteerd, verzamelt wel informatie, maar dit gebeurt niet op een geïntegreerde manier.

In België hebben wij tot op vandaag met sekten nog niet dezelfde moeilijkheden gehad als in andere landen van Europa, de Verenigde Staten of Japan. Er is dus nog geen concrete aanleiding geweest om iets te ondernemen. Dit betekent natuurlijk niet dat wij op de problemen niet moeten anticiperen. Dat gebeurt ook, maar dan vooral op het vlak van studiewerk en van het verzamelen van informatiemateriaal.

Ook bij de Staatsveiligheid volgt men het probleem van de sekten op. De medewerkers van de Staatsveiligheid hebben echter niet het statuut van officier van de gerechtelijke politie en kunnen dus niet zomaar optreden in allerlei dossiers. Dat hoeft ook niet. Er is immers in ons land vrijheid van godsdienst en alleen in geval van nood, geweld of gevaar moet de staatsveiligheid tussenbeide komen. En die situatie heeft zich in ons land gelukkig nog niet voorgedaan.

Er wordt niet in het bijzonder nagegaan of er misbruik wordt gemaakt van de VZW-structuur. Er worden dagelijks tientallen VZW's opgericht in België. Het is dus niet mogelijk die allemaal te screenen om misbruiken te detecteren.

Mevrouw Leduc vroeg ook bijzondere aandacht voor kinderen die in sekten terechtkomen. Indien het om minderjarige kinderen gaat, rijst de vraag naar de ouderlijke macht. De meeste kinderen die deel uitmaken van een sekte, doen dat met één of beide ouders. Wij kunnen dan ook niet optreden. Dat is ook niet nodig, indien er zich geen problemen voordoen.

Wij hebben onderzocht of in België verdwenen kinderen in een criminele sekte kunnen terechtgekomen zijn. Voor zover er informatie is, is dat niet het geval. Dit blijkt, op dit ogenblik althans, niet uit de dossiers. Toch heeft men die mogelijkheid onderzocht.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Leduc voor een repliek.

Mevrouw Leduc (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik vind dat het misbruiken van de VZW-structuur toch moet worden onderzocht. Het is immers algemeen geweten dat sekten proberen aan hun slachtoffers middelen te onttrekken en pogen op een vrij illegale manier middelen te verzamelen. In het buitenland, maar ook in België worden er trouwens aan bepaalde sekteleiders maffia-achtige praktijken toegedicht.

Wat de kinderen in sekten betreft, kunnen wij natuurlijk niet buiten de ouderlijke macht. Sommige kinderen van gescheiden ouders worden echter nogal eens tegen de wil in van één partner in een sekte ondergebracht. De opvoeding van die kinderen loopt totaal spaak. Is er trouwens controle op de leerplicht van die kinderen? Uit getuigenissen van personen die zich aan de invloed van een sekte hebben kunnen onttrekken, weten wij trouwens dat de meeste sekteleiden totaal gedesorienteerd zijn. Vaak zijn het maatschappelijke wrakken.

Voortgaand op de adviezen van het Cottrel-rapport uit 1985, wordt het echt tijd dat België eindelijk stappen onderneemt om de problemen in verband met kinderen in sekten systematisch te inventariseren. Ouders die met zo een probleem worden geconfronteerd, moeten ook weten tot wie zij zich moeten richten met hun vragen en klachten. Op het ogenblik worden die mensen als het ware aan hun lot overgelaten. Zij hebben geen enkele mogelijkheid om te ageren, klacht in te dienen of hulp in te roepen.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, ik wens nogmaals te bevestigen dat ik deze problematiek niet onderschat en ook niet misken. Wij zullen daar aandacht aan blijven besteden. Wellicht zullen in de toekomst de bevoegdheden ter zake worden gecentraliseerd.

Bij punctuele problemen kan men nu uiteraard reeds bij de diverse diensten terecht via de geëigende kanalen.

Mevrouw Leduc had het zojuist over minderjarige kinderen en de problemen die vaak rijzen tussen vader en moeder over het hoederecht dat één van beide ouders toebehoort. Welnu, voor die problematiek zijn de burgerlijke rechtbanken bevoegd, om de zaken in het kader van het familierecht, het hoederecht en het echtscheidingsrecht op te volgen. Er zijn een aantal gevallen bekend, maar wij hebben geen weet van wantoestanden. Enkele concrete gevallen kregen een correcte oplossing. Via de klassieke wegen zijn er dus heel wat mogelijkheden voor de problemen.

Dit belet evenwel niet dat de globale problematiek in de toekomst onze bijzondere aandacht verdient. Ik hecht er dan ook het grootste belang aan dat dit fenomeen strikt wordt gevolgd.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME DARDENNE AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LA DESTRUCTION DU STOCK BELGE DES MINES ANTIPERSONNEL»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW DARDENNE AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE Vernietiging van de Belgische Voorraad Anti-Personenmijnen»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Dardenne au ministre de la Défense nationale sur «la destruction du stock belge des mines antipersonnel».

La parole est à Mme Dardenne.

Mme Dardenne (Écolo). — Monsieur le Président, nous avons voté, en ce début d'année 1995, une législation consacrant l'interdiction de fabrication, usage et commercialisation des mines antipersonnel.

À l'occasion du débat qui s'est tenu en commission à ce sujet, le ministre de la Défense nationale de l'époque, M. Delcroix, s'était engagé à détruire les deux tiers du stock des mines antipersonnel encore présentes en Belgique.

Pour rappel, ce stock compte 340 000 pièces. On sait les ravages causés par ces engins, désormais hors la loi en Belgique.

Pouvez-vous confirmer, monsieur le ministre, que vous reprenez à votre compte au moins les engagements de votre prédécesseur ?

Dans l'affirmative — ce dont je ne doute pas — selon quelles modalités et dans le cadre de quelles échéances sera-t-il procédé à cette destruction ?

Peut-on en connaître le coût ?

Enfin, n'est-il pas excessif de garder encore plus de 100 000 engins de ce type pour l'entraînement de nos démineurs, comme prévu par la législation ?

Un pas de plus dans la destruction du stock ne serait-il pas une garantie réelle que l'on ne revienne pas sur la loi ?

Lorsque j'ai rédigé cette question, je n'étais pas au courant de vos déclarations parues ce matin dans la presse. J'aimerais donc obtenir une réponse claire sur ce point précis.

M. le Président. — La parole est à M. Poncelet, ministre.

M. Poncelet, ministre de la Défense nationale. — Monsieur le Président, je répondrai aux questions posées par Mme Dardenne dans l'ordre selon lequel elles ont été posées.

La première concernait les engagements de mon prédécesseur. Vous comprendrez qu'en aucune manière, je ne voudrais y déroger. Dès l'adoption de la nouvelle loi, le département de la Défense nationale en a examiné les conséquences sur sa propre situation. Il a été décidé que deux tiers environ des stocks actuels de mines antipersonnel pouvaient assez rapidement être détruits. Cette destruction aurait toutefois pris de très nombreuses années si elle avait dû être effectuée par le seul département de la Défense nationale.

Comme vous le savez sans doute, une partie de nos effectifs de déminage reste occupée, de manière quasi permanente, par la destruction d'obus et de munitions des deux dernières guerres. Il s'agissait donc là d'une importante surcharge de travail. C'est pourquoi il a été décidé de confier, par contrat, la destruction de ces mines à une entreprise, laquelle devrait être à même d'effectuer plus rapidement ce travail.

Les Pays-Bas, qui désirent détruire 180 000 mines antipersonnel, nous ont proposé de collaborer dans ce domaine. Dans les prochaines semaines, et, si possible, les prochains jours, je présenterai à mes collègues une proposition dans ce sens, sous la forme d'un dossier portant sur la démilitarisation et la destruction de plus de 200 000 mines belges et de 180 000 mines hollandaises. Le contrat devrait porter sur un montant de l'ordre de 25 millions de francs.

Le cahier des charges, s'il est accepté tel que je le propose, prévoira la destruction des mines avant la fin de l'année 1997.

De plus, le département de la Défense nationale ayant la capacité de vendre du matériel excédentaire, nous avons décidé que les véhicules spéciaux équipés pour la pose automatique des mines dont disposaient les forces armées seraient rayés des listes de matériel mis en vente, de façon à ce que des tiers ne puissent les utiliser.

Les deuxième et troisième éléments de votre question concernaient le stock existant au-delà de la destruction des deux tiers dont vous avez parlé et le problème de l'entraînement de nos démineurs. Sur le plan national et international, notre contribution au déminage reste très importante. En effet, nous avons des démineurs au Cambodge, dans le cadre d'une opération des Nations

unies. Par ailleurs, sur le plan interne, nous avons pris des décisions pour éliminer d'importants tonnages de munitions chaque année.

D'après nos estimations, une petite partie des mines, c'est-à-dire 10 à 15 p.c. des stocks, sera utilisée pour l'instruction et l'écolage des démineurs. Le montant du solde de mines dont la destruction n'a pas été décidée répond à une norme fixée par l'OTAN à un moment où cette utilisation était encore possible d'après les perspectives militaires.

Convient-il de porter un jugement sur le caractère excessif du volume restant ? À mes yeux, cela doit être laissé à l'appréciation de chacun.

Je voudrais confirmer que la décision d'aujourd'hui de détruire deux tiers du stock ne préjuge évidemment pas de l'utilisation ni de la destruction ultérieures du tiers restant. Vous connaissez comme moi les dispositions de la loi. La destruction immédiate du volume total n'a pas été imposée. C'est dans cet esprit que j'ai répondu hier à une interpellation à la Chambre.

Dernier élément de la question: un pas de plus dans la destruction du stock ne représenterait-il pas une garantie réelle du fait que l'on ne revienne pas sur la loi ? Encore une fois, vous connaissez sans doute aussi bien que moi les dispositions de la loi qui a été adoptée par un vote auquel j'ai participé. Le système légal prévoit pour les armes dites prohibées une dérogation pour les forces armées. La disposition que nous avons votée supprime cette dérogation pour les mines antipersonnel et est valable pour cinq ans. À l'issue de cette période, le Gouvernement devra poser un acte positif par un arrêté délibéré en Conseil des ministres pour la prolonger. Le problème qui se posera alors consistera à apprécier l'utilité éventuelle d'une prolongation de ce moratoire, par une décision gouvernementale. Pour ma part, je n'ai pas à me prononcer à titre personnel sur cette opportunité.

Quoi qu'il en soit, d'ici cinq ans beaucoup d'autres événements se seront produits. J'espère notamment qu'un accord international sera définitivement conclu dans le sens de notre propre dispositif légal.

M. le Président. — La parole est à Mme Dardenne pour une réplique.

Mme Dardenne (Écolo). — Monsieur le Président, j'aimerais faire quelques commentaires à propos de la réponse du ministre. Tout d'abord, je le renvoie au rapport qui consigne tout le travail important qui a été fait en commission à ce sujet et plus particulièrement dans deux commissions, celle de la Défense et celle de la Justice. Ce texte relaie très bien les intentions du législateur et l'esprit dans lequel cette loi a été votée. Nous avons eu une longue discussion sur le problème de savoir s'il convenait de continuer à envisager de pouvoir utiliser une partie du stock dans le cadre de l'OTAN. En tout cas, vous avez donné des indications dans ce sens hier à la Chambre, monsieur le ministre, si j'ai bien lu la presse.

Je suis assez consternée de la lecture militariste que vous faites du texte de la loi. Ce n'est pas ce que nous voulions.

Un amendement du ministre de la Défense nationale qui proposait cette restriction à la loi a été repoussé. De plus, la commission de la Justice a posé trois questions précises à la commission de la Défense auxquelles des réponses très claires ont été données stipulant qu'aucune restriction n'est admise et que la Belgique et l'armée belge n'ont pas besoin de ce type d'armes même dans le cadre de l'OTAN. Sur ce point, je vous renvoie à la page 17 du rapport.

Je suis donc atterrée. M. Lallemand et moi-même venons de poser une question relative à la Conférence de Vienne. Il me semble que je dispose là d'un élément de réponse à l'égard de l'attitude ambiguë de la Belgique lors de cette conférence. En effet, vos propos semblent indiquer que vous jouez sur deux plans.

Je regrette de dire que nous sommes habitués à une telle attitude au sein de votre parti: d'un côté, on dit non aux mines antipersonnel et, de l'autre, on continue à dire oui, ce qui permet de satisfaire tout le monde. Je trouve cette position inadmissible. En fait, vous nous dites que vous n'avez pas voté une interdiction mais simplement un moratoire. Ce n'est pas ce que nous voulions

quand nous avons rédigé cette loi — je parle en tout cas pour moi. Il serait inadmissible que, dans cinq ans, on nous annonce qu'un stock de mines antipersonnel restant sera utilisé.

M. le Président. — La parole est à M. Poncelet, ministre.

M. Poncelet, ministre de la Défense nationale. — Monsieur le Président, comme tout membre du Gouvernement et comme le Gouvernement lui-même, je suis chargé d'appliquer la loi, toute la loi et rien que la loi. Mme Dardenne a fait allusion aux rapports des travaux des commissions de la Chambre et du Sénat et je les ai relus.

Afin d'éviter tout malentendu, je précise les propos que j'ai tenus hier en commission de la Chambre. Je vous en ferai transmettre le compte rendu dès que possible.

Au cours de la discussion, j'ai en effet, comme vous venez de le faire, évoqué le rapport des travaux de la commission. J'ai expliqué moi-même hier que le Gouvernement avait déposé un amendement qui n'a pas été admis par la commission, amendement dont j'ai expliqué la portée. Vous aurez remarqué qu'il faisait allusion au problème de l'état de nécessité qui a fait l'objet d'une longue discussion en commission. Je n'ai rien dit d'autre en rappelant ces travaux.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, messieurs, je vous propose d'interrompre ici la discussion pour procéder aux votes prévus à l'ordre du jour.

Ik stel voor de bespreking te onderbreken om over te gaan tot de stemmingen die de agenda vermeldt. (*Instemming.*)

Nous entendrons ensuite la question orale de M. Mahoux.

Vervolgens gaan wij over tot de mondelinge vraag van de heer Mahoux.

BENOEMING VAN EEN PLAATSVERVANGEND LID (N.) VAN HET WERVINGSCOLLEGE DER MAGISTRATEN

NOMINATION D'UN MEMBRE SUPPLÉANT (N.) DU COLLÈGE DE RECRUTEMENT DES MAGISTRATS

De Voorzitter. — Wij moeten nu overgaan tot de geheime stemming over de benoeming van een plaatsvervangend lid (N.) van het Wervingscollege der magistraten.

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, alvorens over te gaan tot die stemming zou ik graag willen vernemen hoe de kandidaatstelling gebeurt. Worden er vergelijkende examens ingericht, gebeurt de selectie op grond van bekwaamheid, op voordracht van politieke partijen, enzovoort?

De Voorzitter. — Dat is vrij eenvoudig. De vacatures worden in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt. De kandidaatstelling is vrij, maar natuurlijk moeten de kandidaten aan een aantal basisvoorwaarden beantwoorden. Het is aan de Senaat om een keuze te maken tussen de kandidaten die aan de voorwaarden beantwoorden.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — De kandidaten worden dus niet onderworpen aan een vergelijkende proef.

De Voorzitter. — De kandidaten moeten wel magistraat zijn, advocaat of hoogleraar in de rechten. Dat is een basisvoorwaarde. De Senaat kiest dan vrij uit de lijst van de kandidaten.

Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, alleen al door het quorum dat wordt vereist, weten we dat er afspraken worden gemaakt binnen de meerderheidspartijen. Ik heb daar overigens geen problemen mee, want dat wisten wij op het ogenblik dat wij de wet goedkeurden. Dat er politieke evenwichten worden gerespecteerd stoort mij niet zo erg. Ik wil wel terugkomen op een vraag die ik in de vorige legislatuur heb gesteld en waarop ik een gunstig antwoord had gekregen. Ik dring er nogmaals op aan alle toelichtingen betreffende de kandidaten voortaan te sturen naar alle leden van de Senaat, en zeker naar de voorzitters van de fracties die niet in het Bureau zijn vertegenwoordigd.

De Voorzitter. — Mijnheer Loones, de dossiers van alle kandidaten liggen bij de griffie ter inzage en alle leden van de Senaat kunnen die daar inkijken.

Zoals eerder werd meegedeeld, dient de Senaat, overeenkomstig artikel 259bis van het Gerechtelijk Wetboek, over te gaan tot de benoeming van een plaatsvervangend lid van de Nederlandstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten, met de hoedanigheid van magistraat van het openbaar ministerie.

Comme il a été communiqué antérieurement, le Sénat doit procéder, conformément à l'article 259bis du Code judiciaire, à la nomination d'un membre suppléant du jury du rôle linguistique néerlandais du collège de recrutement des magistrats, ayant la qualité de magistrat du ministère public.

Het gedrukte stuk met de namen van de kandidaten voor het te begeven mandaat, werd rondgedeeld onder het nummer 1-113/1.

Le document portant les noms des candidats au mandat à pourvoir, a été distribué sous le numéro 1-113/1.

Wij gaan nu over tot de geheime stemming. Ik vestig uw aandacht op het feit dat de kandidaat een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen moet behalen.

Nous procédons maintenant au scrutin. J'attire votre attention sur le fait que le candidat doit obtenir la majorité des deux tiers des suffrages exprimés.

U hebt een omslag ontvangen die de nodige stembriefjes bevat.

Vous avez reçu une enveloppe contenant les bulletins de vote requis.

Het lot wijst de heer Guy Charlier en de heer Vandembroeke aan om de functie van stemopnemers te vervullen.

Le sort désigne M. Guy Charlier et M. Vandembroeke pour remplir les fonctions de scrutateurs.

Ik verzoek elk lid om bij het afroepen van zijn naam zijn ongetekend stembriefje in de stembus te komen deponeren.

À l'appel de son nom, chaque membre est prié de venir déposer son bulletin non signé dans l'urne.

De stemming begint met de naam van de heer Erdman.

Le vote commence par le nom de M. Erdman.

— Er wordt overgegaan tot geheime stemming.

Il est procédé au scrutin.

De Voorzitter. — De stemming is gesloten.

Le scrutin est clos.

De Senaat zal waarschijnlijk zijn agenda willen voortzetten, terwijl de stemopnemers de stembiljetten nazien.

Il conviendra sans doute au Sénat de poursuivre ses travaux pendant que les scrutateurs dépouillent les bulletins (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en sera donc ainsi.

QUESTION ORALE DE M. MAHOUX AU SECRETAIRE D'ÉTAT À LA COOPÉRATION AU DÉVELOPPEMENT SUR «LA CAMPAGNE DU HAUT COMMISSARIAT POUR LES RÉFUGIÉS CONCERNANT LA SCOLARISATION DANS LES CAMPS DE RÉFUGIÉS RWANDAIS AU ZAÏRE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MAHOUX AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING OVER «DE CAMPAGNE VAN HET HOOG COMMISSARIAAT VOOR DE VLUCHTELINGEN TEN VOORDELE VAN HET ONDERWIJS IN DE RWANDESE VLUCHTELINGENKAMPEN IN ZAIRE»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Mahoux au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur «la campagne du Haut Commissariat pour les réfugiés concernant la scolarisation dans les camps de réfugiés rwandais au Zaïre».

La parole est à M. Mahoux.

M. Mahoux (PS). — Monsieur le Président, le Haut Commissariat aux réfugiés des Nations unies a lancé, en collaboration avec l'Unesco, une campagne en faveur de la scolarisation des enfants dans les camps de réfugiés rwandais au Zaïre.

Il est effectivement important que les enfants et les adolescents puissent bénéficier, dans des périodes difficiles, de toute l'aide nécessaire non seulement en termes de santé mais aussi en termes d'éducation.

Cependant, de nombreuses organisations se sont interrogées sur les risques liés à cette action.

En effet, la scolarisation des enfants dans les camps constitue un risque de pérennisation de ces camps alors que tous les efforts doivent tendre au retour le plus rapide des réfugiés vers le Rwanda, où des aides importantes sont nécessaires en vue d'une intensification de la scolarisation.

Par ailleurs, à l'intérieur des camps, le processus indispensable d'identification et de mise en accusation des responsables du génocide n'a pas commencé; on sait d'ailleurs que ces mêmes responsables du génocide combattent par tous les moyens, y compris les plus violents, le retour des réfugiés.

Quelle est à cet égard, la position du Gouvernement belge et quels sont les moyens qu'il compte mettre en œuvre pour favoriser le retour des réfugiés?

En outre estime-t-il que le rôle des agences des Nations unies est de faire appel à des dons provenant directement de la population?

M. le Président. — La parole est à M. Moreels, secrétaire d'État à la Coopération au Développement.

M. Moreels, secrétaire d'État à la Coopération au Développement, adjoint au Premier ministre. — Monsieur le Président, la récolte de fonds à laquelle il est fait allusion est la vente de nœuds papillons bleus, qui se déroulera le week-end prochain, à l'initiative du Haut Commissariat aux réfugiés des Nations unies, en collaboration avec le Lion's Club. Ces fonds sont destinés aux enfants rwandais pour leur permettre d'accéder à l'enseignement primaire à l'endroit où ils se trouvent aujourd'hui et lorsqu'ils seront rapatriés.

Quant à la forme, cette initiative a effectivement suscité quelque inquiétude de la part des ONG du fait que cette campagne se déroule avant l'opération 11.11.11 alors que le HCR s'était récemment engagé à ne pas contrarier les récoltes de fonds organisés par les ONG et à n'entreprendre des actions qu'après concertation avec ces dernières. Il s'agit d'ailleurs d'une déclaration signée à Oslo en juin 1994, à l'issue d'une conférence regroupant les ONG et le HCR.

Quant au fond, il faut reconnaître qu'il s'agit d'un problème délicat. La déclaration universelle des droits de l'homme dispose en effet, en son article 26, que toute personne a droit à l'éducation et que l'enseignement élémentaire est obligatoire. Il est vrai que les enfants réfugiés dans les camps peuvent être les otages d'une situation politique bien que les décisions politiques provoquent la pérennisation ou la levée des camps. Nous avons vécu une situation de ce type au Cambodge ou en Thaïlande lors de l'exode des réfugiés cambodgiens en 1978.

Les modalités de cette scolarité peuvent susciter des inquiétudes, ainsi que vous l'avez indiqué, quant au type, à l'objectif et aux différents niveaux de l'enseignement dispensé dans ces camps et en dehors de ceux-ci.

En tout état de cause, pour répondre à votre question, le retour des réfugiés dans leur pays d'origine est l'objectif prioritaire poursuivi par la Belgique tout en apportant, comme vous le savez, son aide au HCR et à la population locale pour ne pas déstabiliser la région du Kivu. Certains fonds provenant de l'Union européenne viennent d'ailleurs d'être libérés en faveur du Kivu.

Par ailleurs, en ce qui concerne le retour des réfugiés, l'accent est mis, comme cela a été précisé en commission, sur la revitalisation de certains projets dans les villes de Butare et de Kigali en vue d'aider toutes les couches de la population rwandaise, à savoir les anciens réfugiés, les nouveaux réfugiés et les rescapés.

M. le Président. — La parole est à M. Mahoux pour une réplique.

M. Mahoux (PS). — Monsieur le Président, je remercie M. le secrétaire d'État de sa réponse. L'évaluation est difficile, je l'admets. Toutefois, eu égard à l'objectif principal, à savoir le retour des réfugiés, je me permets d'insister une fois de plus sur l'indispensable identification, à l'intérieur des camps, des responsables du génocide, lesquels représentent une entrave majeure à ce retour.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

VOORSTELLEN

Stemming over de inoverwegingneming

PROPOSITIONS

Vote sur la prise en considération

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over de inoverwegingneming van een aantal voorstellen van wet en van resolutie, waarvan u de lijst hebt ontvangen. Ik stel voor dat wij ons, bij zitten en opstaan, in één stemming uitspreken.

Nous devons nous prononcer sur la prise en considération des propositions de loi et de résolution, dont vous avez reçu la liste. Je propose que nous nous prononçons en un seul vote, par assis et levé. (*Assentiment.*)

— De voorstellen, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, worden dus in overweging genomen; zij worden verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Les propositions, mises aux voix par assis et levé, sont donc prises en considération; elles sont renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

De Voorzitter. — De lijst van die voorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, zal als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van heden verschijnen.

La liste de ces propositions, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — De eerstvolgende openbare vergadering van de Senaat vindt plaats op 9 november eerstkomend.

Ik stel voor dat u aan uw Voorzitter overlaat om de agenda van deze vergadering vast te leggen.

La prochaine séance du Sénat aura lieu le 9 novembre prochain.

Je présume que le Sénat laissera à son Président le soin de fixer l'ordre du jour de cette séance. (*Assentiment.*)

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

COMMUNICATION DE M. LE PRÉSIDENT

De Voorzitter. — Hier volgt de uitslag van de geheime stemming over de benoeming van een plaatsvervangend lid van het wervingscollege der magistraten:

Voici le résultat du scrutin pour la nomination d'un membre suppléant du collège de recrutement des magistrats:

Aantal stemmenden: 57.

Nombre de votants: 57.

Blanco en ongeldige stembriefjes: 4.

Bulletins blancs ou nuls: 4.

Geldige stemmen: 53.

Votes valables: 53.

Tweederde meerderheid: 36.

Majorité des deux tiers: 36.

De heer Emmanuel Decruyenaere behaalt 53 stemmen.

M. Emmanuel Decruyenaere obtient 53 suffrages.

Derhalve wordt tot plaatsvervangend lid, dat de hoedanigheid bezit van magistraat van het openbaar ministerie, van de Nederlandstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten verkozen verklaard: de heer Emmanuel Decruyenaere als plaatsvervanger van mevrouw Christine Dekkers.

Dès lors est proclamé élu membre suppléant, ayant la qualité de magistrat du ministère public, du jury du rôle linguistique néerlandais du Collège de recrutement des magistrats: M. Emmanuel Decruyenaere en tant que suppléant de Mme Christine Dekkers.

Hiervan zal kennis worden gegeven aan de minister van Justitie.

Il en sera donné connaissance au ministre de la Justice.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées:

1° Par M. Mahoux, relative aux examens médicaux dans le cadre des relations de travail;

De volgende wetsvoorstellen werden ingediend:

1° Door de heer Mahoux, betreffende de medische onderzoeken die in het kader van arbeidsverhoudingen worden uitgevoerd;

2° Par M. Anciaux, modifiant les articles 1er et 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence;

2° Door de heer Anciaux, tot wijziging van de artikelen 1 en 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum;

3° Par MM. Daras et Boutmans, portant modification de la loi provinciale du 30 avril 1836 et de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales;

3° Door de heren Daras en Boutmans, tot wijziging van de provinciewet van 30 april 1836 en van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen;

4° Par M. Boutmans, instaurant la responsabilité pénale des personnes morales et prescrivant des sanctions adaptées applicables à celles-ci en cas d'infraction;

4° Door de heer Boutmans, tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, met aangepaste bedrijfsstraffen;

5° Par M. Boutmans et Mme Dardenne, tendant à améliorer la situation des victimes de violences, et particulièrement de violences sexuelles;

5° Door de heer Boutmans en mevrouw Dardenne, strekkende tot de verbetering van de situatie van slachtoffers van gewelddelicten, inzonderheid van seksueel geweld;

6° Par M. Weyts:

a) Modifiant les articles 12 et 253 du Code des impôts sur les revenus 1992, en ce qui concerne l'exonération du précompte immobilier;

6° Door de heer Weyts:

a) Tot wijziging van de artikelen 12 en 253 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 inzake de vrijstelling van de onroerende voorheffing;

b) Visant à promouvoir l'emploi dans le secteur horeca;

b) Ter bevordering van de tewerkstelling in de horecasector;

7° Par M. Caluwé, insérant un article 263bis dans la nouvelle loi communale;

7° Door de heer Caluwé, tot invoeging van een artikel 263bis in de nieuwe gemeentewet;

8° Par M. Foret, insérant un article 331ter dans le Code pénal afin de réprimer davantage la violence et les débordements des spectateurs lors de manifestations sportives et notamment de matches de football.

8° Door de heer Foret, tot invoeging van een artikel 331ter in het Strafwetboek ten einde het geweld en het wangedrag van de toeschouwers tijdens sportmanifestaties en inzonderheid tijdens voetbalwedstrijden strenger te bestraffen.

Par ailleurs, MM. Jonckheer et Boutmans ont déposé une proposition de résolution visant à ouvrir un large débat public sur les enjeux économiques, sociaux, culturels et démocratiques liés à la société de l'information et en particulier aux autoroutes de l'information.

Voorts hebben de heren Jonckheer en Boutmans ingediend een voorstel van resolutie strekkende tot het openen van een breed maatschappelijk debat over de economische, maatschappelijke, culturele en democratische uitdagingen van de informatiemaatschappij en in het bijzonder van de informatiesnelweg.

Les propositions ci-après ont été déposées:

1° Par M. Monfils, tendant à insérer dans le Règlement du Sénat un article 77bis, instituant un Comité d'avis pour l'égalité des chances dans l'exercice des droits économiques et sociaux;

De volgende voorstellen werden ingediend:

1° Door de heer Monfils, tot invoeging in het Reglement van de Senaat van een artikel 77bis, houdende oprichting van een Adviescomité voor gelijke kansen bij de uitoefening van de economische en sociale rechten;

2° Par M. Boutmans, de modification de l'article 18 du Règlement du Sénat.

2° Door de heer Boutmans, tot wijziging van artikel 18 van het Reglement van de Senaat.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

VRAGEN OM UITLEG — DEMANDES D'EXPLICATIONS

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — Het Bureau heeft de volgende vragen om uitleg ontvangen:

1. Van de heer Loones tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de acute crisis in de Vlaamse zeevisserij en de maatregelen op korte termijn»;

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes:

1. De M. Loones au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «la crise aigüe dans la pêche maritime flamande et les mesures à court terme»;

— Verwezen naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission des Finances et des Affaires économiques (réunion publique).

2. Van de heer Vergote tot de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de crisis in de tuinbouwsector»;

2. De M. Vergote au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «la crise dans le secteur horticole»;

— Verwezen naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission des Finances et des Affaires économiques (réunion publique).

3. Van mevrouw Nelis-Van Liedekerke tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «de omzeiling van de vigerende wetgeving inzake PWA's»;

3. De Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre de l'Emploi et du Travail sur «le contournement de la législation en vigueur relative aux ALE»;

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission des Affaires sociales (réunion publique).

4. Van mevrouw Mayence-Goossens tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de resultaten van zijn recente reis naar Ruanda»;

4. De Mme Mayence-Goossens au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur «les résultats de son récent voyage au Rwanda»;

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission des Affaires étrangères (réunion publique).

5. Van de heer Anciaux tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de belemmering van het onderzoek van het OSI-team»;

5. De M. Anciaux au secrétaire d'État à la Coopération au Développement sur «les entraves apportées à l'enquête de l'équipe d'inspection de la Coopération au Développement»;

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission des Affaires étrangères (réunion publique).

6. Van de heer Goris tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de burgerwachtinitiatieven».

6. De M. Goris au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les initiatives consistant en la création de gardes civiles».

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden (openbare vergadering).

Renvoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives (réunion publique).

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw op donderdag 9 november 1995.

Le Sénat se réunira le jeudi 9 novembre 1995.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 17 uur.)

(La séance est levée à 17 heures.)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de inoverweging genomen voorstellen:

Liste des propositions prises en considération:

A. Wetsvoorstellen:

Houdende invoeging van een artikel 383bis in het Strafwetboek en van een artikel 82bis in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, strekkende tot het bestraffen van de aanmaak, de verspreiding en het bezit van kinderpornografische voorstellingen (van de heren Verreycken en Buelens);

A. Propositions de loi:

Insérant un article 383bis dans le Code pénal et un article 82bis dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, en vue de réprimer la production, la diffusion et la possession d'images ressortissant à la pornographie enfantine (de MM. Verreycken et Buelens);

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Tot wijziging van de artikelen 335 en 358 van het Burgerlijk Wetboek inzake de gevolgen van de afstamming en de adoptie (van de heer Anciaux c.s.);

Modifiant les articles 335 et 358 du Code civil en ce qui concerne les effets de la filiation et de l'adoption (de M. Anciaux et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Tot wijziging van artikel 12 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit (van mevrouw Delcourt-Pêtre);

Modifiant l'article 12 de l'arrêté royal n° 34 du 20 juillet 1967 relatif à l'occupation de travailleurs de nationalité étrangère (de Mme Delcourt-Pêtre);

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Strekkende tot de vergroting van het medebeslissingsrecht van de patiënt via de invoering van een behandelingsbeschikking (van de heer Boutmans);

Élargissant le droit de codécision du patient par l'institution d'une déclaration de volonté relative au traitement (de M. Boutmans);

— Verwezen naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.

Strekkende tot controle op de toepassing van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad (van mevrouw Lizin);

Visant au contrôle de l'application des résolutions de la Conférence mondiale sur les femmes réunie à Pékin du 4 au 14 septembre 1995 (de Mme Lizin);

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires Étrangères.

Tot wijziging van de provinciewet van 30 april 1836 en van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen (van de heren Daras en Boutmans).

Portant modifications de la loi provinciale du 30 avril 1836 et de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales (de MM. Daras et Boutmans).

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.

B. Voorstel van resolutie:

Betreffende het bezit en het gebruik van blindmakende laserwapens (van de heer Anciaux).

B. Proposition de résolution:

Relative à la détention et à l'usage des armes laser aveuglantes (de M. Anciaux).

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires étrangères.

C. Voorstellen:

Tot invoeging in het Reglement van de Senaat van een artikel *77bis*, houdende oprichting van een Adviescomité voor gelijke kansen bij de uitoefening van de economische en sociale rechten (van de heer Monfils c.s.);

C. Propositions:

Tendant à insérer dans le Règlement du Sénat un article *77bis*, instituant un Comité d'avis pour l'égalité des chances dans l'exercice des droits économiques et sociaux (de M. Monfils et consorts);

— Verwezen naar het Bureau.

Renvoi au Bureau.

Tot wijziging van artikel 18 van het Reglement van de Senaat (van de heer Boutmans c.s.).

De modification de l'article 18 du Règlement du Sénat (de M. Boutmans et consorts).

— Verwezen naar het Bureau.

Renvoi au Bureau.